AMERIKANSKI SLOVENEC

Katoliški list za slovenske delavce v Ameriki in glasilo Družbe sv. Družine.

ŠTEVILKA 24. JOLIET, ILLINOIS, 18. FEBRUARJA 1916 LETNIK XXV

Rusi osvojili trdnjavo Erzerum v Armeniji.

Avstro-ogrske in bolgarske čete zmagovito prodirajo v Albaniji. Pred odločilno bitko blizu Drača. Na zapadnem bojišču hudi topniški boji in priprave za večjo bitko.

Avstrijski zrakoplovci spuščajo bombe na razna laška mesta.

Petrograd, 16. febr. — Turška trdnjava Erzerum, ki je bila glavna ovira ruskemu prodiranju v Armeniji v prejšnjih vojnah, je padla v roke kavkaške armade velikega kneza Nikolaja.

To poročilo, ki je bilo danes uradno potrjeno, smatrajo v vojaških krogih za eno največjih zmagodobitij ruskega orožja v sedanji vojni.

Važnost te zmage je v strategični vrednosti mesta, kajti osvojitev Erzeruma odpira pot za veliko spomladno ofenzivo od strani armade velikega kneza skozi vzhodno Armenijo. Rusko prodiranje utegne olajšati brtanske čete v Mezopotamiji.

Turška posadka v Erzerumu je štela 160,000 mož. Ali je bila ujeta, ali je utekla, še ni znano.

Z laškega bojišča.

Dunaj, 14. febr. — Vojni urad je nocoj izdal sledeče poročilo o vojskovanju proti Italijanom:

"Ob soški fronti so bili hudi topniški boji. Vkljub ponovnim sovražnim napadom so pred kratkim v bovškem odseku osvojene postojanke ostale trdno v rokah naših čet."

Laško vojno poročilo.

Rim, 14. febr. — Sledeče uradno naznanilo iz vojnega glavnega stana je bilo danes izdano:

"V soškem odseku je sovražnik v soboto za ranega jutra s precej močnimi oddelki nenadoma napadel naše postojanke pri Bovcu. Posrečilo se mu je, zasesti naše zakope.

"Včeraj so bili živahni topniški dvoboji, zlasti hudi v pasu zgornje Soče, kjer so bila opaziti važna kretanja sovražnih čet, obenem z večjo delavnostjo v obrambni pripravi in delanju cest."

Lahi zopet odbiti.

Dunaj, 15. febr. — Vojni urad je nocoj izdal sledeče poročilo o italijanskem položaju:

"Italijansko topništvo je obstreljevalo avstro-ogrske postojanke na obeh straneh Zajezerske doline (Seebach). Poleg tega je začelo opolnoči streljati proti fronti med rečico Belo in planino Viesch (?).

"Italijani so ponavljali svoje napade proti naši novi postojanki v okrožju Rombona, blizu Bovca, a so bili odbiti s težkimi izgubami.

Zračni napad na Milan.

"Enajst avstro-ogrskih zrakoplovov je bombrdiralo kolodvor in tovarne v Milanu. Opaziti so bili gosti oblaki dima, prejkone vsled izbruha velikih požarov. Brez ozira na streljanje sovražnih obrambnih topov in na sovražne letavce, ki so se med tem dvignili, so naši opazovatelji uspešno spuščali bombe. V več zračnih bojih so naši letavci zmagali.

"Drug oddelek zrakoplovov je spuščal z vidnim uspehom bombe na tovarne v mestu Schio. Vsi zrakoplovi so se vrnili nepoškodovani."

Mesto Schio bombardirano.

London, 15. febr. — Reuterjev poročevavec v Vicenci, Italija, brzojavlja, da je sovražen zrakoplov bombardiral mesto Schio, 15 milj daleč od Vicence, usmrtil 6 oseb in mnogo jih ranil.

Ta zračni napad na italijanska mesta je tretji tekom enega tedna. Schio je mesto 10,000 prebivavcev in ima mnogo tovarn za volneno blago.

Z balkanskega bojišča.

Dunaj, 14. febr. — Vojni urad je nocoj izdal sledeče poročilo o vojskovanju na Balkanu:

"Avstro-ogrske predn je straže v Albaniji so dospele do zdolnje reke Arzen. Sovražnik se je umaknil na južni breg."

Bolgari v Elbasanu.

Berlin, 14. febr. (Brezžično v Sayville, N. Y.) — Ueberseeische Neuigkeitenagentur je danes izdala sledeče za objavo:

"Bolgarski glavni stan poroča z dne 13. febr., da so bolgarske čete v soboto zasedle Elbasan v Albaniji. Mesto je bilo okrašeno z zastavami in čete so bile toplo sprejete po prebivavstvu.'

Bolgari 16 milj od Valone.

London, 14. febr. — Reuterjeva brzojavka iz Aten pravi, da so bolgarske čete zasedle albansko mesto Fieri, kakih šestnajst milj od Valone.

Povečano delavnost na Balkanu poročajo iz Aten. Včeraj dospela brzojavka Exchange Telegraph-družbi pravi, da Francozi po prihodu francoskih in britanskih pomožnih čet v Solun zopet prodirajo navzgor ob železnici proti bolgarski meji. Bolgari so baje zasedli tretjino Albanije.

Nič važnih dogodkov.

Berlin, 15. febr. (Čez London.) — Veliki glavni stan je danes objavil sledeče dnevno poročilo o vojskovanju na Balkanu:

"Nobenih važnih dogodkov."

Nemci grade novo železnico.

Pariz, 15. febr. — "Novica od sovražnih linij je, da Nemci vodijo gradnjo železnico iz Skoplja (Uskub) v Bitolj (Monastir) skozi Kruševo in da je proga skoro dogotovljena," pravi danes brzojavka "Tempsu" iz Soluna.

"Maršal von Mackensen je pregledal bolgarske čete v Skoplju in imel nanje nagovor, v katerem je slavil njihove vojaške čine."

Z ruskega bojišča.

Berlin, 14. febr. (Brezžično v Sayville.) — Iz Dunaja je dospelo sledeče dnevno poročilo avstro-ogrskega vojnega vodstva o vojskovanju ob ruski fronti:

"Nobenih važnih dogodkov."

Topniški boji na severu.

Petrograd, 14. febr. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano danes:

"Ob fronti Riga-Dvinsk se topniško streljanje živahno nadaljuje. Naša opazovanja med Olajem in otokom Dalsen kažejo, da je bilo naše streljanje izdatno. Blizu Dvinska se je sovražnik posluževal zadušljivih plinovih bomb."

Nemško vojno poročilo.

Berlin, 15. febr. — Nemški vojni urad je danes izdal sledeče naznanilo:

"Položaj je splošno neizpremenjen. Hud topniški boj je bil v odseku fronte, ki ga obdržuje armada generala von Bothmerja. Blizu Groble ob reki Seret, severozapadno od Tarnopola, je neki nemški bojni zrakoplov zbil ruski stroj, čigar voditelj in opazovatelj sta bila usmrčena."

Rusko vojno naznanilo.

Petrograd, 15. febr. — Vojni urad je nocoj objavil sledeče naznanilo:

"Nemški zrakoplovci so se pojavili nad odsekom pred Rigo. Zadnje dni je bilo živahno streljanje v tem odseku. V odseku pred Dvinskom so se nadaljevali obupni boji za posest žrela blizu Iljuksta, ki ga zdaj obdržujemo. Med jezeri pri Medmusku so sovražni oddelki zasedli hosto severozapadno od Rugveničkov.

"Južno od Pripjeta, okrog Ezecov, je oddelek kozakov napadel avstrijsko četo in jo uničil. V okraju ob zgornji Stripi so številni oddelki naših razglednikov nadlegovali sovražnika celo noč ter izzvali sovražno streljanje, ki je trajalo ves dan. Ob srednji Stripi je naše topništvo streljalo na četvere sovražne zrakoplove. En zrakoplov je bil zadet in je padel v sovražne linije."

Poprej izdano naznanilo pravi, da je bil resen upor med nemškimi četami blizu Vilne, med katerim je bil poročnik Roache usmrčen, a mnogo častnikov in vojakov je bilo po vojnem sodišču obsojenih na smrt.

Z zapadnega bojišča.

Berlin, 14. febr. — Veliki glavni stan objavlja danes sledeče dnevno poročilo:

"Na velikem delu zapadne fronte se nadaljujejo živahni topniški boji. Ponoči je sovražnik zopet živahno streljal na Lens in Lievin.

"Južno od reke Somme se vrše ljuti boji za neko prednjo obširno postojanko.

"V Champagni smo odbili sovražne napade južno od kraja St. Marie.

"Severozapadno od mesta Tahure smo z naskokom vzeli 700 metrov dolgo francosko postojanko. Sedem častnikov in 300 mož, poleg 3 strojnih pušk in 5 minometov, je prišlo v naše roke.

"Boji z ročnimi granatami vzhodno od Maison de Champagne so nehali.

"Južno od Lusse in St. Die smo razdejali z razstrelbo mine del sovražne postojanke.

"Blizu Obersepta ob francoski meji smo zasedli francoske strelske jarke v dolgosti 400 metrov in odbili sovražne protinapade. Ujeli smo nekaj tucatov mož ter uplenili dve strojni puški in 3 minomete."

Angleška križarka razdejana.

London, 15. febr. — Britanska križarka "Arethusa" je zadela včeraj nedaleč od vzhodne brežine angleške ob mino in se je bati, da je bila popolnoma razdejana. Deset mornarjev je utonilo.

Francoska križarka potopljena.

Pariz, 15. febr. — Potrjena so poročila, da je francoska križarka "Admiral Charner", ki je patrolirala ob sirski brežini, postala žrtev nekega U-čolna.

Nemci naskakujejo zakope.

Berlin, 15. febr. (Čez London.) — Veliki glavni stan je danes izdal sledeče dnevno naznanilo:

"Jugovzhodno od Ypresa so naše čete naskočile po močni topniški pripravi kakih 800 jardov britanskih postojank. Branitelji sovražnih zakopov so bili večinoma usmrčeni. En častnik in nekaj tucatov mož je ostalo v naših rokah.

"Severozapadno od Rheimsa je sovražnik podjel pod zaščito strupenih plinov več napadov, ki so bili vsi odbiti.

"V Champagni smo tudi odbili več napadov na naše postojanke severozapadno od mesta Tahure."

Bolgarski car na Dunaju.

Amsterdam, 14. febr. (Čez London.) — Po brzojavki iz Dunaja je bolgarski car Ferdinand dospel na poset v avstro-ogrsko državno glavno mesto. Na kolodvoru ga je sprejel nadvojvoda prestolonaslednik Karel Franc Jožef.

Internirani na Španskem.

Madrid, 13. febr. (Čez London.) — Guverner v Fernando Po je obvestil svojo vlado, da je 140 nemških beguncev iz Kameruna dospelo v Santa Isabel, kjer se odpošljejo s prihodnjim parnikom, ki tam pristane, na Špansko v interniranje (pridržanje v določenem kraju).

21 rudarjev zgorelo.

Butte, Mont., 15. febr. — Požar, ki je izbruhnil v 1200 čevljev globokem rovu Anaconda Copper Mining-družbe, je zahteval 21 človeških žrtev, tako poroča reševalno moštvo. Snoči se je spustilo doli 230 mož. Do opoldne je bilo 12 trupel spravljenih na površje. Ogenj je zdaj omejen, a še ne pogašen.

Wilson zopet kandidat.

Washington, D. C., 14. febr.—Predsednik Wilson je danes formalno izjavil, da nastopi kot kandidat za zopetno izvolitev.

Požar v tovarni za strelivo.

Schenectady, N. Y., 14. febr. — Davi je požar razdejal celo poslopje Electric-kompanije, ki je služilo v izdelavo streliva. Stvarna škoda znaša do $6,000, je izjavil obratni voditelj Emmons. Ogenj je baje nastal po samovžigu.

Konec krojaške stavke.

Boston, Mas., 14. febr. — Danes se je povrnilo na svoje delo 1,500 krojačev, ki so zadnji teden zastavkali. Zahteva stavkajočih je bila dovoljena.

Prošnja odbita.

St. Louis, Mo., 10. febr. — Zavezno nadsodišče je odbilo prošnjo mesta Denver glede izdaje bondov v znesku $8,000,000.

K slučaju "Appama".

Washington, D. C., 11. febr. — Vlada Združenih Držav je odločila o usodi britanskega parnika "Appam", ki je bil kot nemški vojni plen priveden v luko Newport News. Odlok se razglasi pozneje. Parnik bo, tako pravijo, interniran (pridržan v določenem kraju) do konca vojne kot po Nemcih zaplenjena ladja.

Goreč bombaž.

London, 10. febr. — Švedski parnik "Texas", vozeč bombaž iz New Orleansa v Gothenburg, je poslal v torek brezžično brzojavko, da je njegov naklad v plamenih. Ladja je dospela danes v Queenstown.

K slučaju Papena.

New Orleans, La., 10. febr. — Dr. Paul Roh, nemški konzul v New Orleansu, je danes izjavil, da je bil on pisec pisma, odvzetega g. von Papenu v Falmouthu.

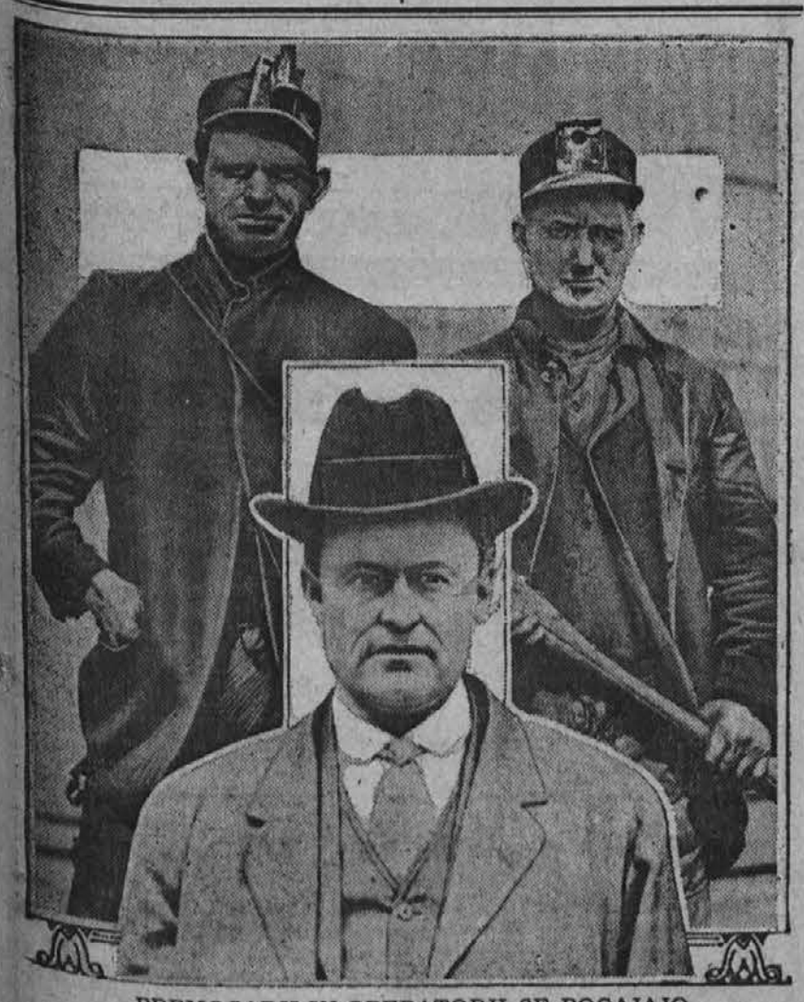

PREMOGARJI IN OPERATORJI SE POGAJAJO.

Šestnajst zastopnikov premogarske zveze in operatorske združbe — od vsake po osem — se je zbralo v sredo, dne 16. t. m., v mestu Mobile, Ala., k posvetovanju, ki ima namen, odvrniti premogarsko stavko. Teh šestnajst zastopnikov tvori pododbor večje konference, ki je začela zborovati pred več dnevi. Ta pododbor v Mobilu se pogaja o podrobnostih premogarskih zahtev za povišbo v plačah. Okrožja, ki bi bila prizadeta po štrajku, so Illinois, Indiana, Ohio in zapadna Pennsylvania. Na sliki so John R. White, predsednik zveze "United Mine Workers of America", in dva tipična premogarja.

Kuhar Jean Crones član zveze anarhistov.

Preiskava dognala daleč razširjeno zaroto v razdevanje cerkva in drugih stavb.

SOKRIVEC JOHN ALLEGRINI.

O "Družbi Svobodne Misli" ter njenih članih in namerah.

Chicago, Ill., 15. febr.—Jean Crones, iskani kuhar, ki je nujno osumljen, da je zastrupil juho zadnji četrtek povodom banketa v University Clubu na čast nadškofu George W. Mundeleinu, je res anarhist, kakor je bilo dognano. Hinton Clabaugh, predstojnik tukajšnje tajne policije od oddelka za pravosodne stvari, je izvedel, da je Crones že mnogo let občeval z anarhisti ter tukaj živel skupaj z vdovo po Bresciju, morivcu italijanskega kralja Humberta, v neki hiši ob Irving Park boulevardu. Clabaugh je baje nadalje dognal, da izhaja velik del tukaj v Cronesovi sobi najdenih kemičnih tvarin in strupov iz Scrantona, Pa. Zavezni uradnik se je zato obrnil tudi na zavezne uradnike v omenjenem mestu s prošnjo, naj pozvedujejo v stvari in doženejo, ali se tam nahajajo morda sokrivci Cronesovi.

Zarota anarhistov.

Chicago, Ill., 16. febr. — John Allegrini, najljubši prijatelj Jean Cronesov, je bil po detektivskem glavarju Hunt prijet pod obtožbo morilne zarote. Več pisem, najdenih v Allegrinijevem stanovanju, je bilo prevedenih in so dokazala, da je skupina 15 italijanskih anarhistov v Združenih Državah, ki spadajo k neki zvezi s sedežem v Rimu, nameravala razdejanje velikega števila tukajšnjih cerkva in umor mnogih duhovnikov. Iz izkazov ki so jih obsegala pisma, je bilo nadalje dognano, da niso bile določene samo cerkve in razne stavbe v Chicagu, marveč tudi v vseh drugih velikih mestih Združenih Držav za razdejanje. Poleg tega so nameravali umoriti razne može, odlične v cerkvenih krogih. Ta pisma so tudi dokazala, da je bil Jean Crones delaven član te zveze. Kapitan Hunt je izdal poziv na vse detektivske in policijske urade v Združenih Državah, naj pripomorejo, da se Crones in drugi člani te zarote ujamejo. Mnoge požare, ki so tekom zadnjega leta izbruhnili v tukajšnjih cerkvah in v nekaterih slučajih napravili prav znatno škodo, je prejkone povzročilo početje te zveze anarhistov.

Allegrini priznava.

Chicago, Ill., 16. febr. — V svoji celici v policijski postaji ob Harrison streetu je John Allegrini, prijatelj kuharja Cronesa, danes izpregovoril po tridnevnem molku in pripovedoval o protiduhovski organizaciji, h kateri spada. Pojasnil je zvezo Jeana Cronesa z družbo anarhistov, tajil obstanek zarote v razdevanje poslopij in priznal, da sta Antonio in Dominico Forte, ki ju išče policija, glavarja organizacije.

"Organizacija, h kateri spadamo, se imenuje 'Družba Svobodne Misli'," je rekel Allegrini. "Mi verjamemo v odpravo predpravic in v izenačenje vsega človeštva. Družba je mlada, in dočim imenujejo mnogi njene teorije anarhistične, so bolj socialistične. Zastopnike imamo v vseh delih sveta — 'kameradi' (pajdaši) se imenujejo — in na vso moč se trudimo, povečati družbo. Brez dvoma so anarhisti med našimi člani, in mogoče je, da imajo prav različne teorije od družbinih, ali jedro družbe tvorijo osebe, ki sovražijo nauke in prakso Cerkve. Nekateri člani priporočajo kampanjo izgredov in krvolitja."

K sprejemu v Auditoriumu.

Chicago, Ill., 15. febr. — Auditorium bi moral biti dvakrat tako velik, da bi nudil prostora vsem, ki so prišli v nedeljo zvečer, da izkažejo novemu nadškofu chicaškemu, George W. Mundeleinu, svoje spoštovanje. Nijeden sedež v ogromnem poslopju ni bil nezaseden in tisočerim so morali vstop zabraniti zaradi pomanjkanja prostora.

Nadškof Mundelein je bil vidno ganjen vsled prisrčne demonstracije. To je razločno zvenelo iz nagovora, ki ga je imel koncem prireditve. Kakor je stal cerkveni knez v škrlatni opravi pred ogromno skupščino, so mu vsa srca bila v pozdrav. Nadškof je spoštovanje vzbujajoč mož in izboren govornik, ki ume poslušalca mikati. Zastopniki najodličnejših narodnosti, ki tvorijo katoliško prebivavstvo nadškofije chicaške, so ga tekom večera zagotavljali svoje zveste vdanosti; tako so govorili za Irce Thomas H. Cannon; za Nemce, John P. Lauth; za Poljake, John F. Smulski; za Francoze, Louis C. Brosseau; za Čehe, Slovake, Slovence in Hrvate, Joseph J. Janda, in za Italijane Bernard P. Barasa.

Vojska se konča spomladi.

Kolin. Curiški dopisnik "Koelnischer Ztg." poroča: Dopisnik v Haagu poroča "Neuer Zuericher Ztg.", da sodijo tisti krogi nizozemskega glavnega mesta, ki občujejo z dvorom in diplomacijo, da se bliža konec svetovne vojske. Pričakujejo, da se odloči vojska spomladi. Ofenziva Francozov, Angležev in Rusov na zahodu in na vzhodu popolnoma izpremeni skupen vojaški položaj. Kakorkoli naj ofenziva izpade, naj-le uspe ali se ponesreči, dovedla bo do miru. V Haagu smatrajo že zdaj, da je popolnoma izključeno, da povzroči konec vojske iztradanje ali izčrpanje vojaške in finančne sile osrednjih velesil in da bi bili zato premagani. V najugodnejšem slučaju računajo merodajni krogi v Londonu, v Parizu in v Petrogradu le na to, da potisnejo nemške in avstrijske čete v lastno ozemlje. Popustili so vse nade, da bi zasedli nemška ali avstrijska ozemlja, da bi prodirali v Berlin ali na Dunaj. Kar še o tem piše sporazumovo časopisje, so časnikarske čenče.

ROJAKI IN ROJAKINJE!

Kadar pošiljate denar, imejte vedno v mislih, da je bil že marsikdo opeharjen, ker je zaupal svoje težko prislužene novce posameznikom, nepoznanim tujcem ali kaki drugi neodgovorni osebi. Dostikrat se primeri, da je kateri ociganjen, ker mora plačati previsoko ceno za evropejski denar.

Kdor pa je poslal denarje v staro domovino skozi "Amerik. Slovenca", je zdaj trdno prepričan: 1) da je denar izročil v prave roke; 2) da je denar dospel v primerno kratkem času v roke naslovniku in je bil izplačan brez odbitka, in 3) da je vplačal ob pošiljatvi za denar pravo dnevno ceno.

Za prejeti denar je naša družba odgovorna z vsem svojim premoženjem. Člani naše družbe so znani slovenski veljaki, ki posedujejo mnogo več premoženja, kot marsikatera banka. Bodite torej prepričani, da je denar, ki ga pošljete skozi "Amer. Slovenca" popolnoma na varnem in bo tako sigurno izplačan naslovniku, kakor da ste mu ga osebno vročili.

Izvirno potrdilo, ki je dobimo od c. k. poštne hranilnice na Dunaju ali v Budimpešti, ali pa od Prve Hrvatske Štedionice (Hranilnice) v Zagrebu ali katerega drugega denarnega zavoda, **podpisano (lastnoročno) po prejemniku in opremljeno s pečatom zadnje pošte,** je najboljša priča, da je bil denar pravilno izplačan.

Mi imamo **najboljšo zvezo,** po kateri pride denar **najzanesljivejše** in se izplačuje **najtočneje.**

Pošiljamo denar tudi vojnim ujetnikom v Rusijo, Italijo, Francijo in Anglijo.

Mi garantiramo vsako pošiljatev. Denar nam pošljite po bančnem "Draftu", ki ga dobite v vsaki banki skoro zastonj, poštnem ali ekspres Money Order-om, ali pa v priporočenem pismu kar gotov papirnat denar.

* * *

Zdaj pošljemo:

5 K.....	$ .90	120 K....	$ 18.00
10 "	1.65	130 "	19.50
15 "	2.40	140 "	21.00
20 "	3.15	150 "	22.50
25 "	3.90	160 "	24.00
30 "	4.65	170 "	25.50
35 "	5.40	180 "	27.00
40 "	6.15	190 "	28.50
45 "	6.90	200 "	30.00
50 "	7.60	250 "	37.50
55 "	8.35	300 "	45.00
60 "	9.10	350 "	52.50
65 "	9.85	400 "	60.00
70 "	10.60	450 "	67.50
75 "	11.35	500 "	75.00
80 "	12.10	600 "	90.00
85 "	12.85	700 "	105.00
90 "	13.60	800 "	120.00
100 "	15.00	900 "	135.00
110 "	16.50	1000 "	148.00

Pri teh cenah je poštnina že vračunana. Predno pošljete večjo vsoto pišite nam za najnižjo ceno, da Vam prihranimo denar. Pošiljatve in pisma naslovite na:

AMERIKANSKI SLOVENEC
bančni oddelek,
Joliet, Illinois.

IZ SLOVENSKIH NASELBIN.

Joliet, Ill., 16. febr. — O nedeljski veselici mašnih strežnikov je naš g. kaplan, Rev. John Plaznik, napisal sledečo lepo oceno:

Predpustni čas je. V tem času se navadno govori o koncertih in o maškeradah ter različnih drugih veselicah, katere so bolj ali manj vesele. Take veselice, kakor jo vidiš včasih v našem "vernem" Jolietu, pa ne vidiš povsodi. Veselje je lastno mladosti. Le v mladosti se človek veseli vsake stvari z onim nedolžnim veseljem, katero kaže še ne zastrupljeno srce. Naj bo igra ali veselica še tako živahna ali komična, človek ne najde pri njej tistega odpočitka, kakor pri nepokvarjeni mladini. To bo vsakdo potrdil, kdor se je udeležil zadnjo nedeljo veselice naših mašnih strežnikov. Kaj pa zamorejo ti storiti? Nič, kjer imajo samo dva, ali kvečjemu štiri. Pri nas jih imamo okrog šestdeset, pravih prebrisanih in za vse dobro navdušenih dečkov, kateri ne strežejo zato pri oltarju, da bi cente lovili, ampak si še celo sami plačujejo svojo obleko. Naj še omenim, da še niste videli tako postrežljive in uljudne mladine. Ne nameravam opisovati posameznih točk njihovega vzporeda zadnje nedelje; da ni bilo brez godbe, mi bo vsakdo vrjel brez dokazov. Dotakniti se hočem le glavnih točk.

Prvo, kar je vzbudilo občudovanje, je bila pesem "Kje dom je moj", katero je pel zbor s svojim čistim, otroškim glasom. Človek bi bil kmalo mislil, da je v dvorani v "Union" v Ljubljani. Nato je sledil pozdrav. Master Anthony Stefanich je predstavil zadovoljnemu občinstvu mašne strežnike. Z mladeniško samozavestjo je rekel, da so to tisti, katere vidimo ne samo pri deseti maši ob nedeljah, ampak tudi pri šesti, da ne marajo nikakega zaspanca med njimi. To jim radi verjamemo; saj smo jih videli več kakor trideset o Božiču pri polnočnici. Pa še več; koliko jih vidimo celo pri prvi maši vsak dan, ko gredo k sv. obhajilu.

Pesem "Sv. Barbara in prevzetni mladenič" je prav mojstersko deklamoval Master Joseph Količ.

Kar se je pa vsem najbolj dopadlo in kar je povzročilo največ zabave, je bila pa telovadba. Vsi smo občudovali mlade junake, kateri so se dolgo vajo tako dobro naučili.

Opis "Moj havelok", katerega nam je podal z govorniško spretnostjo Master Rudolf Pruss, nas je prestavil v mislih v staro domovino, ko smo si še sami kupovali haveloke.

Na tej veselici seveda niso pozabili svojega patrona, sv. Paškala. Njegovo življenje nam je orisal Master Matthew Grabrian. Kar občudovali smo verski duh naših strežnikov, ko nam je mlad govornik povedal, zakaj so si ga izvolili za svojega zaščitnika. Zato, ker je sv. Paškal po cele ure molil pred tabernakeljem, v čemer ga naši mašni strežniki radi posnemajo.

Sledila je znana igra "Kmet in fotograf", katero so imeli v rokah Matthew Gasparič, Martin Stefanich in John Flajnik. Vse, igra kakor govori je bilo dobro naučeno in prav povdarjano, le škoda, da nimajo včasih pravega glasu, kakor, star kmet z veliko sivo brado in otroški glas, kar se ne vjema najboljše, vendar pa lahko povzroči obilo smeha.

Pa ne samo slovensko znajo naši mašni strežniki lepo zapeti, ampak tudi angleško, kar so dokazali s pesmijo "My old Cottage home".

V imenu celega zbora se je poslovil od nas mali, a urni John Želko.

Krona vsega pa je bil govor, katerega je imel naš č. g. župnik, Rev. John Plevnik. Na humoristično način nam je pojasnil veliko lepih in resnih stvari. Najprej se je zahvalil čč. šolskim sestram za trud, katerega so imele z vajo za to veselico in starišem, kateri skrbe, da mladi junaki res o pravem času vstanejo. Zahvalil se je tudi vsem navzočim, katerih je bila dvorana nabito polna, za njihovo zanimanje. Rekel je, da je bila Preblažena Devica in pobožne jeruzalemske žene prva strežnica pri prvi maši in da mašni strežniki zavzemajo Njeno mesto. Pojasnil je tudi, čemu deklamacije, telovadba in podobne reči. Nikaka stvar, ki se je v šoli uče, ni brez potrebe. Vsaka pesem na primer, bistri um, to je ravno, kar hočemo napraviti z mladino: zbistriti ji um. Človek je vedno bolj šolan; kdor nima bistrega uma, bo kmalu težko dobil tudi navadno delo. Zato je treba um vaditi, k čemur dobro služi deklamovanje, računanje, kakor tudi telovadba. Taka zabava, kakor so nam jo dali naši mašni strežniki, je pa tudi bolj zdrava za um in srce, kakor različni neumni showi.

Zadovoljni smo bili z vami; glejte, da se nam zopet kmalu pokažete!

— "The Birth of a Nation" se imenuje velikanska drama v premičnih slikah iz zgodovine Združenih Držav, ki jo bo zopet videti v Jolietu v Orpheum teatru prihodnji ponedeljek zvečer ter v torek in sredo popoldne— in potem nikdar več, pravijo. Vkljub visoki vstopnini (od 50c do $2) je bilo gledališče pri vseh peterih predstavah napolnjeno do zadnjega sedeža, ko je bilo meseca januarja v Jolietu prvikrat videti to ogromno dramo v premičnih slikah, ki ji menda ni para na vsem svetu. In na splošno željo se predstava zdaj ponovi. Vredno pogledati.

—Nanagloma je umrla snoči (torek) v bližnjem kraju Romeo 23letna hči Carrie našega rojaka g. Petra Startz, znanega tamošnjega gostilničarja in posestnika. Naše sožalje!

— Gospa Jennie Soklič roj. Berk, 813 N. Chicago st., je prejela te dni žalostno vest o smrti svoje matere, ge. Jere Berk, ki je bila pokopana na starega leta dan v Rogaški Slatini na Štajerskem. Dosegla je lepo starost 72 let. Za njo žalujejo njen mož, dve hčeri (starejša je doma) in en sin, Rev. Ant. Berk, kaplan slovenske cerkve sv. Vida v Clevelandu, O. Naše sožalje!

— Dne 26. februarja, to je drugo soboto, bode prva predpustna veselica društva sv. Družine št. 1 D. S. D. v dvorani naše stare šole. Zanimanje za to veselico, ki obeta biti sijajna, raste od dne do dne.

— Washingtonov rojstni dan bomo obhajali prihodnji torek, dne 22. febr. Kdo je bil George Washington, pač ve vsakdo; če pa ne ve, pa naj vpraša kacega šolarčka najnižjega razreda, da ga pouči; in potem gotovo zakliče: Slava Washingtonu!

Calumet, Mich. — Strašno napredujemo pri nas v narodnem in gospodarskem oziru. Dokaz temu so razne javne dražbe, ki se bodo vršile v kratkem. Dne 28. februarja t. l. bode na javni dražbi prodan "Glasnik", ki je kot tednik dramil tukajšnje narodne zaspance nad petnajst let, a je nazadnje sam zaspal. In dne 23. febr. t. l. pa bode na javni dražbi prodanih kakih osem ali deset lot gg. Josepha Stefanca, Paula Schnellerja & Co. vsled tožbe, ki jo je podala Roach & Seeber Co. Torej res napredujemo tako strašno, da prihaja vse na boben, kar se najbolj repenči. Šole za umno gospodarstvo potrebujemo, potem nam ne bo treba niti "slovenskega zavetišča", ali ni res? Yes, sir.

Poročevalec.

Chisholm, Minn., 14. febr. — G. urednik, veste, pri nas se imamo še po navadi vedno dobro. Tu kar vam denarja pošiljam, je za Amerikanski Slovenec, in ako je še kakšen, da mi plačal oziroma poravnal zaostale naročnine, se prosi: ako mu je list pri srcu in da ga redno dobiva, treba poravnati, če še ni, namreč plačati. Sedaj se vsaki dan pričakuje še boljših razmer nižjih delavskih slojev, no in to je prav.

Tu pri nas bomo imeli julija sveto birmo in novo sveto mašo. Oh, spet bode "lušno".

V nedeljo zvečer smo imeli farani sejo v zakristiji radi orgel. In na seji se je sklenilo, da dobimo nove orgle. Stale bojo okoli $2,000.00 (reci: dvatisoč dolarjev). Julija, mislim, bojo že zapele. To bode slovesnost! Vidite, da se res tukajšnji Slovenci postavijo in ne ostajajo za nobenim narodom. Seveda, tu treba resnega voditelja in stvar se doseže. Reči pa moram, da naš slovenski gospod župnik je blaga duša, zelo skrben za občino in kinčanje cerkve, prav po očetovsko; in ker je on do nas tako vnet, tudi mi bodimo za njega in darujmo po svoji moči, čim preje, tem boljše; tudi župnik bode daroval par dolarjev, kajti vsi za enega, eden za vse!

Ker vem, da naše čitatelje veliko zanima marsikakšna nova, zatorej pozor in poslušajte! Neki tukajšnji socijalist mi je pravil, da nekega dne so se norčevali iz Kristusa. Napravili so iz dveh tramičev križ in na isti križ so deli enega moža njegovih norčjanov ter ga dobro privezali in pokonci postavili, potem pa kričali rekoč: "Stopi doli, Kristus." Pri tisti priči se je tramiček spodtaknil in mož je z veliko silo padel na zobe, bil je hudo krvav. Na to pripovedovanje sem rekel, da je Bog očitno kaznoval. A socijalist mi je rekel pa, da ne, ampak tramiček da so prepokonci postavili. Sedaj čitatelji pa sodite. Ali niso takile socijalisti suroveži?!

John Vesel.

Chisholm, Minn., 11. febr. — Amerikanski Slovenec: — Prosim, da bi mi dali mal prostorček v vašem listu. Rad bi kaj opisal to našo slovensko naselbino. Snega imamo toliko, da ga še ne pomnimo toliko. Mraza se pa tudi ne manjka.

Kar se tiče dela, se dela bolj mlačno, in zaslužek je še bolj mlačen. Čuje se, da bojo kompanije tukaj nekaj priboljšale svojim delavcem plačo. Vprašanje je, komu? Od tega priboljška pa bolj znajo naši trgovci pri svojih cenah! Tebi, trpin, ne ostaje druzega kot trudne in žuljave roke.

Naznanjam tudi, da je odšel naš slovenski duhovnik od nas za nekaj časa; vzrok bolezen. Njega nadomestuje neki francoski duhovnik. V tukajšnji naši fari se tudi govori o katoliški šoli, da bi si drugo napravili. Predragi mi Slovenci, katoliško šolo imamo ja zadosti prostorno in v nji se naj podučuje kot dosedaj, saj jo že plačujemo 14 let. Ampak če ste vneti k zgradbi šole, naj se naredi slovenska šola, ker bo ponos in korist tebi in tvojim otrokom, ker plačali jo bomo mi Slovenci tako ali tako; če smo ravno zmiraj odzadaj, za plačati smo pa vedno prvi.

Še nekaj. Slovanski delavci so izprevideli pri Slovanskem Političnem Klubu v Chisholmu, da ako držimo na to ali ono stran, nimamo nobenega pripomočka, ker ta ali oni je eden sam, da se meša slovenski delavski sloj. Kakor se čuje, se bodo v tem železnem okraju slovanski amerikanski delavci organizirali v svoj lastni klub. Zatorej kličem: Slovenski amerikanski delavci, na svidenje!

Vam, uredništvo, pa želim še mnogo let tako naprej s tem našim priljubljenim listom, ker Slovenec bodi za Slovenca, in v vsaki slovenski hiši bi se moral brati list Amerikanski Slovenec.

S pozdravom vam ostanem vaš mnogoletni naročnik **Radenčan.**

Ely, Minn., 13. febr. — Pa naj reče kdo, kar hoče. Na vsako besedo se ni vredno ozirati, ampak moje mnenje je, da moramo bolj novo domovino Ameriko ljubiti, kakor pa staro. S tem pa ne mislim staro domovino zaničevati. Resnica je, da v novi domovini smo si zaslužili, da smo v starem kraju dolgove poplačali, kmetijstvo in stanovnje zboljšali. V Ameriki je Slovencev, ki so se na dobro stališče postavili, ki pa tega ne bi nikoli v stari domovini dosegli. In to so si v tej domovini preskrbeli. Zato je naloga, da ljubimo Ameriko. So pa delavci in ljudje, ki preklinjajo Ameriko, dasi Amerika jim kriva ni nič. Vedeti moramo, da ako nas delavce kompanije in drugi izkoriščevajo, smo si sami krivi. Zakaj? Zato, ker si ne prizadevamo, da bi vstopili v delavsko unijo. Tu pa tam da le smo pijani, pa je vse prav. Toda temu ni tako. Treba je še kaj drugega. Poglejmo, kjer so delavci v uniji, imajo boljšo plačo ter se ž njimi po človeško postopa. Ako pa bi se človek znašel in rekel: "Dobro bi bilo za nas, da k uniji pristopimo," tedaj bi vsi tisti, ki Ameriko preklinjajo, rekli: "Kaj mi če unija! Jaz ali mi bomo šli v stari kraj." Ne domislijo se, da lahko nazaj v Ameriko pridejo. Delavno ljudstvo, ali ne veste, da če se ne bomo sami za svoje pravice potegovali, bomo vedno izkoriščevani? In to ni kriva nova domovina, pač pa tisti, ki se ne brigajo nič za delavske pravice. Čemu potlej preklinjati Ameriko!

G. urednik, mislim, da za te besede se ne bodete hudovali, ki sem jih spregovoril. Saj Amerikanski Slovenec je tudi unijski list. In unije je tudi treba katoliškem delavcem. Ne pa Ameriko preklinjati.

Človek.

Leadville, Colo., 12. febr. — Cenjeni urednik! Konec se je približal moje naročnine, zato Vam zopet pošiljam dva dolarja, da bom mogel še zanaprej čitati prvi in najzanimivejši slovenski list v Ameriki.

Obenem želim malo sporočiti tukajšnje razmere. Delamo tukaj z vsakim dnem, tudi delo se vedno dobi. Kedor se ne boji krampa in lopate, temu se ni treba bati Leadvilla.

V skoraj vsaki številki A. S. se čitajo dopisi, kako se Slovenci zanimajo za dramatiko. Vedno se čita sedaj od ene, sedaj od druge predstave; a iz naše nekdaj napredne naselbine se ne čuje nič kaj sličnega. Upajmo, da pride čas, da bomo tudi iz naše naselbine mogli kaj takega poročati.

Kakor se vidi, našim fantom in dekletom najbolj dopada "lejdik" stan, ker nobenega ne veseli stopiti v zakonski jarem. Vzrok temu mora biti tudi suša, katera se je začela z letošnjim letom. Prej, ko so bili salooni, je bilo tudi dosti slovenskih cvetk. Sedaj so salooni zaprti, cvetke so večinoma pozeble, tako da so prišli res žalostni časi za naše mladeniče.

Zimo imamo kakor v Sibiriji. Sneg pada skoraj vsaki dan, burja pritiska od vseh štirih vetrov, da so po nekaterih krajih veliki snežni zameti.

Pozdrav na vse prijatelje A. Slovenca.

Zvesti naročnik J. P.

SLIKE IN ČRTICE Z BOJIŠČ.

(Iz "Domoljuba".)

Slika s fronte.

Vojak F. G. piše domačim o zadnji uri Jožefa Fujan:

Še-le danes sem v položaju, da Vam opišem zadnje dni in zadnje ure Vašega sina Jožeta. Jaz izprva, ko smo prišli pri stotniji skupaj, nisem poznal Vašega sina. Ali pogovor je tako nanesel, da smo se izvohali. Bili smo kar štirje iz Vodiške fare: Podgoršek iz Sela, iz Repenj Jeras, Vaš sin in jaz. Že 19. oktobra zvečer je odšel Jeras iz bojne črte; 20. zvečer jo je skupil Podgoršek na roko, a rana ni bila huda. Ta dan in že dva dni prej nas je Italijan prav obsipal z granatami in šrapneli. Mi smo imeli svoje postojanke na vrhu malega hriba. Pred našimi zavetišči je štrlelo kvišku na levi strani mnogo skal, na desni strani pa se je pričela mala ravnina, kjer se je zakopal v zemljo uprav oni oddelek, kjer je bil Jože. Ta oddelek je že 18. oktobra sovražnik tako razbil, da ni bilo tam več varnega kotička, kjer bi jo človek vsak čas lahko ne skupil. Že ta dan je podsulo Vašega sina in je ves prestrašen brez kape pritekel v prostor, kjer sem ležal jaz in še 5 do 6 drugih, ki so jo tudi pobrali iz razbitih postojank na onem koncu. Ponoči od 18. na 19. smo zopet za silo nazaj postavili zid na mestu, kjer je bil čez dan Vaš sin, a vojaki so se po bližnjih kritjih porazdelili. Tudi ta dan je Italijan zopet vse razbil, kar so naši ponoči postavili. Čez dan in še proti večeru je ostal Vaš sin v moji luknji in tam smo se med gromenjem topov pogovarjali o naših krajih, o naših zvonovih, o Šmarni gori, kdaj jo bomo zopet videli. Med tem ko smo drugi trdili, da jo bomo še videli, morda še prej nego si mislimo, je rekel Vaš sin: kakor je božja volja. Tolažil in bodril sem ga, naj si ne dela skrbi, in umiril se je. V noči od 19. na 20. so naši zopet postavili zid, ki ga je Lah že dvakrat z najtežjimi granatami razsul. Dan 20. smo pretičali v kritju; Vaš sin je bil dolgo časa pri meni. Na večer so vsi od mene zbežali, ker so krogle padale prav poleg nas in se je bilo vedno bati, da pri najmanjši izpremembi buti v naše skrivališče. Ostal sem sam v luknji z enim Nemcem, ki se tudi in hotel več premakniti. Ker smo bili preveč izdelani in smo imeli tudi izgube, so nas zvečer drugi polki nadomestili. Mi smo se umaknili za par sto korakov nazaj, da bi bili za rezervo. Vsak je hitel, da si preskrbi kolikor možno varen kotiček za zavetje. Slučaj je nanesel, da je Vaš sin našel mesto v majhni luknji tik vhoda v rezervo in je tudi zame pripravil prostor. Bilo je sicer tako tesno, da sva se komaj obračala. Če sem hotel iti iz luknje, sem se moral plaziti po trebuhu.

Ko smo dobili menažo, je Jože malo zaspal, toda granate, ki so letele vedno nama nad glavo in padale včasih prav blizu, da je letel grušč v najino zavetje, so ga zbudile. Kadar je zahreščalo, je zatrepetal. Da ga raztresem, sem napeljal pogovor na domače znance in povedal mi je vse, kar sem želel vedeti. Toda vedno gosteje so letele granate; grmelo je kot na sodni dan; prst, kamenje, korenine: vse je frčalo po zraku. Slednjič se je pomiril, ko je videl, da padajo granate vse le bolj na eno mesto. Pristavil je: "Kakor je božja volja, tako naj se zgodi; saj smo pripravljeni." Nekaj dni prej je bila namreč vojaška spoved in obhajilo, katero je prav ponižno in spoštljivo prejel. Tudi nam je vojaški duhoven že prej parkrat podelil vesoljno odvezo. Pripravljen je torej bil vredno. Okoli 10. ure zjutraj dne 21.—10. nas pozove naš praporščak, naj vzamemo puško in patrone ter hitimo na pomoč vojakom, ki so nas ponoči nadomestili. Molče sva vzela vsak svojo torbo za kruh, nabasala vanjo patron in v teku smo jo udrli sredi toče raznovrstnih krogel proti mestu, kjer nas je bilo treba. Vaš sin je bil par korakov za menoj. Ni še bil na svojem mestu, ko ga zadene drobec železa. Zgrudil se je. Ko sem nekaj ur pozneje sam na nogo zadet po vseh štirih plezal proti našemu zavetju, sem ga videl, kako je bled v obraz z nasmehom ležal poleg mrtvega častnika. Hudo mi je bilo in vendar sem rekel: blagor mu, kako lepa smrt! Pripravljen in brez muk je izdihnil. Le malo je bil okrvavljen obraz.

Še danes ga vidim pred seboj. Zlasti mi je pred očmi, kako je hitel delati in nositi skupaj kamenje na mesto, kjer so ga prej raznesle laške granate. Drugi so se bali iti tja; on je pa molče ubogal in šel tiho kakor ovca, dasi je bil truden, spehan ter preplašen, ker ga je dva dni preje podsulo. Sedaj spi tam v skupnem blagoslovljenem grobu junakov.

V tolažbo svoji dragi družinici.

Tuje snežne ve poljane —
gosto s kočami sejane,
kjer odmeva vojne glas;
mrzla burja tukaj vije,
redkokdaj nam solnce sije,
redek je vesel obraz.

V kočah revščina domuje,
jok in stok povsod se čuje;
od topov zamolkli grom.
Strojne puške tu regljajo,
repetirke prasketajo,
bleda smrt ima svoj dom.

Misli moje čez dobrave
in čez bojne te planjave
v rodni dom mi pohite.
Nič ne moti jih grmenje,
ne topov ne pušk šumenje, —
ne sovražne tam vrste.

Čez polje in čez dobrave
pošljem mnoge tja pozdrave
v hišo belo sred vasi.
Moji dragi tam so zbrani,
ljubi mi obrazi znani,
tam obitelj moja si.

Mama deci tam šepeče,
solza ji v očeh leskeče:
"Ljubi Bog ga var'je naj"
Z mol'kom v roki tam trepeče,
prosi vdano in goreče:
"Vrni Deva ga nazaj!"

Ljuba ženka ,deca blaga,
stara mamica mi draga:
V duhu vedno sem pri vas.
Saj bo vojna le minila,
midva bova se vrnila,
Dan vesel bo ta za nas!

J. Ravnik, Jesenice.

Božične jaslice v kritju.

Anto nSojer z Viča pri Ljubljani piše, kako je praznoval sv. Božič. — Ljubi starši! Začetkom Vas vse skupaj prav lepo pozdravim. Zdrav sem, hvala Bogu, kar tudi Vam želim. Sveti večer sem obhajal prav v zadovoljnosti in veselju. Zvečer smo si v kritju sestavljali preproste jaslice, ki so se zdele meni jako lepe. Prižgali smo precej svečic, da je bilo vse v svetlobi; potem smo zapeli cesarsko pesem in par božičnih. Nato smo skupno molili rožni venec. Vsak izmed nas se je gotovo ta večer spominjal tudi svojcev v domovini. Okrog osme ure je na več krajih igrala godba, ki je jako lepo odmevala v temno noč. Po vseh skalnatih gričih, pokritih s snegom, se je čul vrišč in petje. Zares čudno! Ko bi človek gledal te gore, bi mislil, da tu gori ne prebiva živa duša, a ta večer je bilo vse živo. Tisti, ki so bili prosti, so nato počasi pospali, jaz pa sem odšel par ur na stražo. Ko sem se vrnil, sem tudi mirno zaspal in prespal sveto noč. Za drugi dan je bilo odločeno, da bo pred našim kritjem sv. maša; a žalibog je morala vsled slabega vremena izostati. Ves dan je namreč snežilo in deževalo. Namesto maše smo skupno molili rožni venec.— Bog daj, da bi prihodnje božične praznike obhajal v ljubi domovini! Sedaj pa Vas vse skupaj še enkrat prav lepo pozdravim in Vam želim veselo in srečno novo leto, da bi ga zdravi in v veselju obhajali ter da bi se vsaj v tem letu srečno sešli. Vaš hvaležni sin.

Naši "Orli" na bojišču.

Bojišče, 6. januarja 1916.

Oprostite, da se tudi jaz enkrat oglasim po dolgem molčanju. Najprvo Vam moram naznaniti, da sem začel redno prejemati preljubega mi "Domoljuba" na bojno polje. Ne morem Vam popisati, kako je človek vesel, če dobi na bojišču dober slovenski časopis. Dozdeva se mi, kakor da bi me slovenskemu "Orlu" kar nekaj manjka, če že več časa nič ne bere "Mladosti" ali pa "Domoljuba". Omenim naj Vam tudi, predragi čitatelji "Domoljuba", kako smo obhajali božične praznike na italijanskem bojišču. Pričakal sem srečno sveti večer, ki smo se ga vsi nekako veselili. Spominjali smo se, kako prijetno je bilo prejšnja leta na sveti večer; hudo mi je postalo in nekako tesno pri srcu, kajti tako velik praznik, pa človek ne more k službi božji opolnoči. Povabil sem ta večer več svojih prijateljev v svojo palačo, ki je na skalnati pečini; tu smo zmolili vse tri dele rožnega venca, kakor že mnogokrat prej. Po končani molitvi smo si tudi napravili iz božičnih kartic malo jaslic. Seveda, vse to **je bilo skromno; nato smo si** pa še povedali par zgodbic, in tako nam je naglo čas minil. Tako smo si vsaj malenkostno poživili sveti večer. Na sveti dan in na svetega Štefana dan je pa grozno snežilo. Dela seveda ni manjkalo z odmetavanjem snega. Najhuje je človeku na bojnih poljanah, ker ne more v cerkev, ne čuje besede božje ter ginljivega zvonjenja; vse drugo se že prestane.

Mimogrede naj še omenim, kako smo zaključili zadnji dan preteklega leta. Vsi smo z željnim srcem pričakovali novo leto 1916, kajti upamo, da nam morda ravno to leto prinese, kar si želimo vsi. Ko je napočila polnočna ura, se je hipoma razsvetlilo po vsej bojni črti z umetno svetlobo. Poleg tega so še več časa streljali iz vseh pušk v pozdrav novemu letu. Nato so se pa oglasile harmonike z več strani; seveda petja in vriskanja tudi ni zmanjkalo — do poznega jutra. Bilo je ginljivo poslušati in gledati ta prizor. V spominu mi ostane vedno. Jaz sem mislil prej, da bo tudi "Kacelmohar" enako proslavil novo leto; toda molčal je kakor kak potuhnjenec. Najbrž se nas je bal. Sicer jih pa naj bo sram, ker nimajo nič korajže. Mi Slovenci smo pa vse drugačni. Vedno smo veseli ter pojemo; če je pa treba, pa tudi pokažemo, kakšne so naše pesti, kajti korajže se pri nas nikdar ne zmanjka.

Skoro bi še še pozabil zahvaliti vsem blagim dobrotnikom, ki so nas obdarili z božičnimi darili, kakor tudi vsem, ki so se nas spominjali v molitvah. V svojem in v imenu vseh tukajšnjih fantov se vsem dobrotnikom najtoplejše zahvaljujem.

Sedaj pa zaenkrat končam. Ako Vam bo ljubo, se hočem večkrat kaj oglasiti.

Vas vse prijatelje, znance in čitatelje "Domoljuba" prav lepo pozdravljam. — Anton Pečkaj, pol. lov. bat. (poprej načelnik "Orlov" v Dol. Logatcu, Kranjsko); oddelek strojne puške.

Pozdrave pošiljajo tudi drugi moji prijatelji: desetnik Franc Trobiš; poddesetnik Franc Medved; lovec Mihael Medvešek; Ivan Bobek; Ivan Bratec, vsi s Sp. Štajerskega; Franc Jenček z Notranjskega.

Dal Bog — srečno svidenje!

NAZNANILO.

Mr. Brown je otvoril svojo prodajalno svežih, soljenih, prekajenih in suhih rib, katere prodaje vsak dan in pripravlja v svojih prostorih na

207 INDIANA ST., JOLIET.

Prodaja in razvaža znana Blatz Milwaukee pivo.

Ali kašljate?

Ako kašljate, odpravite vaš kašelj! To lahko storite, ako vzamete

Severa's Balsam for Lungs

(Severov Balzam za pljuča) ob pravem času. Poskusite ga zoper kašelj, prehlad, hripavost, vnetje sapnika, davice ali oslovski kašelj. Je namenjen za otroke in za odrasle.

Cena 25c in 50c v vseh lekarnah.

Vedno je kašljal.

"Hudo sem se prehladil, ter sem vedno kašljal," piše Mr. W. Woloszyn, Weirton, W. Va.", in kadar sem pil mrzlo vodo, so postali napadi bolj hudi, in ker sem delal v tovarni pri silni vročini, sem moral piti veliko vode. Čital sem o Severovem Balzamu za Pljuča in ko sem porabil eno samo steklenico za 25c je kašelj popolnoma prenehal in sedaj sem zdrav."

Bolečine v prsih,

in razne druge bolečine se lahko odpravijo z nadrgnjenjem delov s **SEVERA'S GOTHARD OIL** [Severovo Gothardsko Olje]. Je to mazilo velike tešilne vrednosti. Cena 25c in 50c v vseh lekarnah.

Severov Almanah za Slovence

za leto 1916 se sedaj lahko dobi v lekarnah ali od nas. Zagotovite se, da dobite svezek ter ga imejte vedno pri roki skozi celo leto.

W. F. SEVERA CO., CEDAR RAPIDS, IOWA

Iz malega raste veliko!

Resničnost tega pregovora je neovrgljiva. Ako želite imeti kaj za starost, začnite hraniti v mladosti. Mi plačamo po

3%—tri od sto—3%

na prihranke. Z vlaganjem lahko takoj začnete in to ali osebno ali pa pismeno. Vse uloge pri nas so absolutno varne. Naša banka je pod nadzorstvom zvezne vlade.

Mi imamo slovenske uradnike.

The Joliet National Bank

JOLIET, ILLINOIS

Kapital in rezervni sklad $400,000.00.

ROBT. T. KELLY, pred.
CHAS. G. PEARCE, kas.

IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

—Kazensko zasledovanje "časnikarjev". Iz Gradca se poroča: Vojno sodišče zasleduje radi zločina proti brambni sili države urednika "Srbobrana" v New Yorku, S. Dimitrijeviča, časnikarskega karikaturista Ivana Jagra iz Minneapolisa, rojenega leta 1871. na Vrhniki na Kranjskem, in izdajatelja "Glasa Naroda" v New Yorku, Fr. Sakserja, rojenega 1859. leta v Ljubljani, ameriškega podanika. (Tako poročajo "Dolenjske Novice" z dne 14. jan. t. l.)

— Nadškof dr. Sedej v Zatičini. Prevzvišeni knezonadškof goriški ekscelenca dr. Frančišek B. Sedej se je z novim letom stalno naselil v zatiškem samostanu, dokler traja vojska ob goriški meji.

— Slava Slovencev! "Reichspost" je zadnje dni decembra l. l. priobčila slavospev junaštvu našega rodu. Članek konča: Slovenski narod bodo morali imenovati med najboljšimi narodi monarhije!

— Naši junaki. Po zadnjem izkazu odlikovanj v "Slovencu" z dne 24. decembra je dobil kranjski 7. lovski bataljon zopet 112 hrabrostnih svetinj, med temi 27 srebrnih I., 60 srebrnih II. vrste in 30 bronastih svetinj. Če se pomisli, da se sedaj zahteva za podelitev velike srebrne svetinje takih činov, kakor lani za zlato, je Kranjska lahko ponosna na svoje lovce. Že nad leto dni zasledujem odlikovanja pri posameznih krdelih. Po mojem spominu, mora imeti 7 lovski bataljon že okrog 400 odlikovanj, med temi 6 zlatih. Če se računa, da ima pešpolk 4 in domobranski pešpolk 3 bataljone, bi tedaj moral imeti tak pešpolk 1600, oziroma 1200 odlikovanj, če bi se hotel meriti z lovci. Toliko pa jih nima noben polk. Kranjski Janezi imajo tudi že nad 1000 odlikovanj, med temi, mislim 12 zlatih. Približno toliko zlatih ima tudi celjski pešpolk št. 87, a ostalih svetinj sicer več. Nekako toliko kakor celjski pešpolk ima odlikovanj tudi celovški pešpolk št. 7. Kakor znano, služi pri tem polku tudi veliko Slovencev. Mariborski pešpolk št. 47 utegne imeti nekaj manj odlikovanj kakor Janezi. Lepo število odlikovanj imajo tudi 8. lovski bataljon (koroški) kjer služi veliko Slovencev in primorski 20. lovski bataljon, kjer služi tudi veliko število spodnještajerskih Slovencev. Tržaški pešpolk št. 97, kjer služijo tudi Notranjci, nekoliko zaostaja. Izmed domobr. pp. prednjači spodnještajerski 26. dom. pp., ki mu takoj sledi celovški 4. d. pp., kjer služi tudi mnogo Slovencev, med temi precej Kranjcev. Domobranska polka št. 27 in 5, ki nekaj zaostajata tudi pred vsemi Slovenci, sta dobila mnogo odlikovanj. Kakor že omenjeno, se letos pri odlikovanjih zelo strogo postopa, zlasti pri zlatih. Zanimivo je, da so si Janezi letos priborili 10 do 11 "zlatih" in lovci 7. bat. vsaj 5, enako tudi 87 pp. večino "zlatih" šele letos. Z dejanji in odlikovanji Jugoslovani lahko pokažemo, da tvorimo jedro celokupne armade. — "Slov."

— Častniške izgube. Poročnik Ivan Polc, 17. pp., ranjen in ujet, Pječanka, Transbajkal. — Kadet dr. Karel Reiter, san. odd. št. 8, v Ljubljani, strel v glavo, umrl 26. julija 1915, pokopan v Prvačini pri Gorici.

— Izgube 17. pešpolka. (Uradni izkazi izgub.) Mrtvi: Črnovoj. inf. Barle Egidij, Kamnik; črnovoj. inf. Borštner Franc, Zg. Tuhinj; inf. Budičič Peter; črnovoj. inf. Čadež Anton, Kranj; inf. Čebela Ivan, Kamnik; poddesetnik Cegnar Ernest, Trst; inf. Daničcek Matija, Krško; inf. Erzin Fr., Kranj; črnovoj. inf. Golobič Ivan, Črnomelj; desetnik Grahek Emil, Ljubljana; inf. Hudičar Blaž, Ptuj; tit. poddesetnik Jančigaj Štefan, Kamnik; inf. Jenko Ivan, Kranj; inf. Klemenčič Fr., Ptuj; inf. Košnik Ivan, Kranj; inf. Kovce Matija, Konjice; inf. Kozina Franc, Kočevječevje; inf. Kraus Anton, Ptuj; inf. Krhin Franc, Krško; inf Kuhar Franc, Kranj; inf. Laznik Josip, Slovenji gradec; črnovoj. inf. Luškovec Ivan, Kranj; enol. prost. tit. četovodja Magašič Franc; poddesetnik Markelc Franc, Krško; poddesetnik Mohar Franc, Stara Loka; inf. Mrak Matija, Kranj; inf. Mrvar Josip, Novo mesto; inf. Pakar Franc, Novo mesto; inf. Papič Ivan, Metlika; inf. Pavlin Josip, Krško; inf. Pernuš Ivan; črnovoj. inf. Peternel Josip, Trebnje; inf. Pirc Alojzij, Kočevje; inf. Pirc Alojzij, Ljubljanska okolica; inf. Pišek Josip, Krško; črnovoj. inf. Podpečan Jurij; inf. Ravnikar Ivan, Radovljica; črnovoj. inf. Selič Ivan, Celje; črnovoj. inf. Slivnik Ivan, Bled; inf. Stanič Ludvik, Krško; inf. Staravasnik Leopold, Kamnik; enol. prostov. tit. desetnik Stefandl Franc; inf. Šuster Jurij, Celje; inf. Tavčar Ivan, Kranj; inf. Triller Jurij, Stara Loka; inf. Ulčnik Andrej, Brežice; inf. Vavpotič Fr., Ptuj; inf. Weber Alojzij, Kočevje; inf. Wittek Viktor, Mokronog; inf. Železnikar Andrej, Ljubljanska okolica; črnovoj. inf. Zobec Jakob, Kočevje; inf. Zoran Valentin, Beljak; inf. Zupan Ivan, Kranj.

— Ujeti: Rez. Alič Josip, Ljubljanska okolica; inf. Brezar Peter, Kranj (ranjen); inf. Črnjak Franc, Ljubljana; inf. Eržen Gašper, Kranj; inf. Jaklič Mihael, Novo mesto; inf. Jakomin Franc, Trst; četovodja Jakuš Ivan, Krško; črnovoj. inf. Jaks Alojzij, Krško; inf. Peternelj Peter, Kranj; inf. Petrič Anton, Črnomelj; črnovoj. inf. Podbreznik Franc, Kamnik; inf. Rifelj Ivan, Novo mesto; inf. Ros Ciril, Kranj; tit. četovodja Sluga Karel, Ljubljana; poddesetnik Smuk Ivan, Ljubljana; inf. Stare Matej, Radovljica; inf. Štepic Ignacij, Litija; inf. Straus Josip, Novo mesto; inf. Štrukelj Martin, Kočevje; inf. Štupar Ivan, Novo mesto; črnovoj. inf. Šuštar Jakob, Krško; inf. Tekavec Alojzij, Kočevje; inf. Zupančič Alojzij, Litija, črnovoj. inf. Zupančič Filip, Kamnik.

— Smrt za domovino. Na italijanskem bojišču je padel Josip Pupis, posestnik iz Dolenje Košane št. 32 v starosti 35 let. Zapušča vdovo s petérimi otroci. Ranjki je bil odločen mož katoliškega mišljenj ain skrben oče svoji družini. Po njem žaluje vsak, kdor ga je poznal.

— Novi nabori. Nabori za one, ki doslej še niso bili na naboru (župani, občinski svetovalci itd.), so se vršili 24. jan.

— Vpoklici črnovojnikov. Svoječasno se je določilo, da morajo črnovojniki rojstnih letnikov 1871 in 1870 pod orožje dne 17. januarja 1916, letniki 1865, 1866 in 1867 pa 21. januarja 1916. Iz upravnih vzrokov so bili po nekaterih krajih, tako n. pr. v delih Galicije, ti termini izpremenjeni. Te izpremembe pa ne veljajo za črnovojnike, ki so morali pod orožje 17. oziroma 21. januarja 1916.

— Pobožnost slovenskih vojakov. Valentin Vogelnik iz Predtrga opisuje svojim staršem sveti večer v vojski. Med drugim piše: "Po dobri večerji smo se zbrali v taborišču 3. voja v senci božičnega drevesa. Poročnik Durini nas je v vznesenih besedah spominjal na božični mir, ki ga že drugo leto kali grom topov na bojiščih in vzdihi mater doma. Tolaži pa naj nas misel, da bo končno le zmagalo čustvo miru in bo božični večer prišel zopet do svoje veljave. Prav iz srca smo na to zapeli "Sveto noč" — dobili čaj in vsakovrstna darila. In ob polnoči, ko ste bili doma pri sv. maši, smo pa tukaj skupno zmolili sv. rožni venec. Vem, da ga od nas vseh ni nihče s tako pobožnostjo molil kot sedaj. — Zato pa rečem: "Kdor moliti ne zna, naj se na vojsko poda."

— Po smrti je bil odlikovan pri 7. polj. top. polku topničar Andrej Koželj, kateri je padel na novega leta dan. Dobil je srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste.

— Odlikovana sta za hrabrost pred sovražnikom naša vojaka 27. črnovojniškega pešpolka gg. štabni narednik Ivan Meden, posestnik v Ljubljani in četovodja Alojzij Lovrinšek, posestnik v Čučji Mlaki fare Škocijan na Dolenjskem. Oba sta prejela hrabrostno svetinjo. Odlikovanca sta pri 7. stotniji in splošno priljubljena pri častnikih in moštvu. Cela stotnija želi prisrčno, da diči njuna prsa še zlata hrabrostna svetinja.

— V ruskem ujetništvu se nahaja filozof kadet Franc Markič, član "Danice". Boril se je lansko leto v Karpatih, bil ranjen in ujet. Zdaj se zdravi že par mesecev v bolnišnici in upa, da ozdravi.

— V Pulju je našel smrt med valovi dne 25. decembra 1915 Josip Prijatelj iz Ljubljane. Bil je uposlen na ladji "Custozza" in priljubljen od vseh tovarišev. Dobro je bil znan tudi pri ljubljanskih pevskih društvih. Zapušča ubogo staro mater, katero je izmed 14 otrok le on sam živel, ter ji bil v podporo, sedaj ji je še tega edinega kruta smrt oropala.

— Padel je na severnem bojišču poročnik dragonskega polka Beno Schusterschitz.

— Umrl je v sredo 29. decembra 1915 v c. in kr. vojaški bolnici v Knittelfeldu na zgor. Štajerskem Andrej Žnidaršič, posestnik in gostilničar v Šmarjeti na Kranjskem (Notranjskem) vsled bolezni, ki si jih je pridobil kot vojak c. in kr. sanit. oddelka na bojišču v Srbiji in v Galiciji v najlepši dobi v 25. letu starosti. Pokojnik je bil blaga duša. Vsled svojega mirnega in odkritega značaja je bil v vseh krogih zelo priljubljen in spoštovan. Bil je skrben oče, dober soprog, dobri sin pa tudi dobri katoličan. Zapušča soprogo, rojeno Kandaretovo iz Dan in enega 1½ leta starega sinčka in mater.

— Iz laškega ujetništva se je oglasil Josip Goršič, vojak 17. pp. pri telef. oddelku, doma iz Ponove vasi pri Grosupljem. Deset mesecev se je boril proti Rusom, kjer je bil tudi ujet, ali se mu je posrečilo, da je ušel iz ruskega ujetništva. Sedaj se pa nahaja, kakor poroča svojim staršem, v laškem ujetništvu.

— Koliko žita se sme porabiti na kmetih. Ministrska naredba z dne 15. januarja pravi: Podjetniki kmetijskih obratov morejo zase in svojce v njihovem gospodarstvu, kakor tudi za delavce in nastavljence, katerim gre prosta hrana ali krušno žito ali mlevski izdelki kot plačilo, od zaseženih zalog žita in moke porabiti množino, ki za eno osebo dnevno ne presega 300 g žita ali iz te množine žita izdelano moko. Za osebe, ki težko delajo, če tudi spadajo med zgorajšnje osebe, se določi dnevna množina ali 300 g moke ali 366 g žita.

— Smrtna kosa. Col pri Vipavi. Dne 12. jan. je umrl v Orešju št. 3 Janez Česnik star. v 76. letu svoje starosti. Bil je mož plemenitega značaja, priden, delaven, skrben oče svoji družini, krepak po telesu in umu.

— Iz notarske službe. Pravosodni minister je premestil notarja Franc Jereba iz Radeč v Črnomelj. Notarji so postali notarski kandidati dr. Ivan Stojan v Senožečah, dr. Jožef Krevl v Cirknici, dr. Viljem Mauer v Logatcu, Ivan Kolenc v Kranjski gori in Franc Burger v Radečah.

— Umrli so v Ljubljani: Anton Dovč, tobačne tovarne delavec v pok., 65 let. — Dušan Brekič, pešec. — Uršula Kobau, žena okrajnega sluge, 76 let. — Matevž Trojar, hiralec, 27 let.—Abdula Halačevič, vodnik vojaških mul.—Ana Križman, zasebnica, 85 let.

— Umrli so v Ljubljani: Jernej Erzin, posestnik, 45 let. — Katarina Koželj, zasebnica, 82 let. — Fran Birtič, oskrbnikov sin, 18 mesecev.—Ana Završnik, delavčeva žena, 36 let. — Fran Ježek, sirota, 2 leti. — Marija Studen, žena tovarniškega delavca, 43 let. — Pavlina Povž, delavčeva žena, 26 let.

— Umrl je v Postojni posestnik in gostilničar g. Pavel Jurca, star 56 let.

— Mrtvega so našli 12. jan. 66letnega posestnika Martina Prašnikarja iz Buč, občina Šmartin. Ležal je v svoji spalnici na tleh popolnoma oblečen. Najbrže je podlegel srčni kapi.

— Umrli so v Ljubljani: Josipina Zalaznik, hči kavarnarja in slaščičarja, 22 let. — Ignacij Kos, dninar-hiralec, 63 let. — Ivan Marolt, delavec-hiralec, 27 let. — Ivan Klemenčič, nadsprevodnik v pok. in posestnik, 46 let. — Katarina Lukežič, pilarjeva vdova, 70 let.

— Umrla je 8. jan. v deželni bolnišnici Justina Janežič, hči železniškega čuvaja Janeza iz Trzina št. 66 pri Kamniku.

ŠTAJARSKO

— Dekan Gaberc umrl. Ponoči na 13. jan. je v Mariboru nenadoma umrl vlč. g. Simon Gaberc, častni kanonik, kn.-šk. svetnik, župnik in dekan pri sv. Magdaleni v Mariboru. Zjutraj so ga dobili mrtvega v postelji. Rojen je bil leta 1838. v Črešnjevcu pri Radgoni in bil leta 1865. v mašnika posvečen. Leta 1909. je postal častni kanonik. Lani je obhajal svojo zlato sv. mašo.

— Slovenec štirikrat odlikovan. Četovodja Roman Benda, uradnik "Zadružne Zveze" v Mariboru, je prejel za hrabro zadržanje pred sovražnikom že četrto odlikovanje. Sedaj leži ranjen v bolnišnici v Feldbachu.

— Smrtna kosa. Umrl je v Gradcu posestnik tiskarne J. Janotta, star 75 let. — Umrla je v Celju gospa Margareta Vaupotič, stara 80 let, mati c. kr. okr. višjega zdravnika g. dr. J. Vaupotiča. — Umrl je vsled rane, dobljene na bojišču, mariborski trgovec Jugg, star 31 let.

— General Boroevič se zahvaljuje obmejnim Slovencem. Občinsko predstojništvo pri Sv. Križu nad Mariborom je dobilo od generala Boroeviča sledečo zahvalo: "Za odlikujoče me imenovanje častnim občanom slavne občine izrekam svojo srčno zahvalo. To odlikovanje smatram za proslavo mojih vojakov, ki se borijo ob Soči z neprimerljivo hrabrostjo, in med katerimi stoje tudi sinovi slavne občine, ki me navdajajo s ponosom. Z odličnim spoštovanjem bilježim udani Boroevič, general pehote 1. r. Vojna pošta 305, dne 13. prosinca 1916."

— Vojskovodja Boroevič častni občan obmejne občine. Občinski odbor občine Selnica ob Muri je v svoji seji dne 16. jan. imenoval generala Boroeviča za svojega častnega občana.

— Slovenski odvetniški uradnik v italijanskem ujetništvu. Iz Monreala na otoku Sicilija je došla dopisnica bivšega odvetniškega uradnika pri dr. Leskovarju v Mariboru, enoletnega prostovoljca Al. Gomzi. Gomzi piše, da se nahaja v ujetniškem taboru v Monrealu pri mestu Palermo v bližini staroslavne katedrale. Na otoku je sedaj vse v najlepšem cvetju. Vsi vojni ujetniki trpe zelo veliko vsled domotožja in si žele priti v kratkem nazaj v svojo ljubo domovino.

— Nagloma je umrl na srčni kapi stotnik 47. pešpolka Henrik Zucco.

— V ruskem ujetništvu se nahaja g. dr. Edvard Dolinšek, ki je bil pred letom proglašen za mrtvega.

— Umrla je v Gradcu 18 let stara gospodična Ema Gregorčič, hčerka hišnega posestnika in ključavničarskega mojstra Valentina Gregorčiča.

— Soprog kot požigalec. Dne 6. jan. je pogorel dom kočarice Neže Pučko v Zagorcu pri Ptuju. Zgoreli so tudi vsi poljski pridelki, krma, en prešič in 540 K gotovine. Škoda znaša 6000 K, zavarovalnina pa 600 K. Požiga je osumljen mož pogorelke 61 letni Matija Pučko, ki so ga zaprli.

— Iz ruskega ujetništva se je po 14 mesecih prvič oglasil posestnik Jakob Kranjc iz Št. Jakoba pri Mariboru.

— Padel je za domovino rez. praporščak v drag. polku št. 4 Karol vitez pl. Savinschegg iz Karčovine pri Mariboru.

— Iz Savinje so potegnili mrtvega četovodjo 87. pp. Rudolfa Delakorda, in sicer blizu Kapucinskega mostu v Celju. Najbrže je v pijanosti padel v vodo.

KOROŠKO.

— Božičnica v beljaški bolnišnici. Beljak, 2. januarja 1916. V beljaški bolnišnici Rdečega križa smo obhajali sv. večer že 23. decembra. V telovadnici dekliške šole je stalo lepo okrašeno božično drevo, pa tudi dvorana sama je bila ozaljšana z zelenjem in električnimi lučmi. Slavnost se je pričela z živo sliko pri jaslicah. Tudi iz srede Slovencev so bili igralci, celo sv. Jožefa so vzeli izmed nas, in sicer ga je predstavljal Gorenjec g. Janez Kozelj iz Ribnega pri Bledu, ki se je res prav po gorenjsko držal. Pri obdarovanju ranjencev so bili zastopani podmaršal ekscelenca Scotti, general Rohr, vojni kurat g. R. Potočnik ter več dam in gospodov. Razdeljevali so pa darove ljubki angelčki ter naše požrtvovalne sestre. Vsak je dobil cigaret in več drugih stvari. Tudi novo leto je prineslo več darov, tako da smo bili prav veseli; le dragih domačih smo pogrešali. — V tej bolnišnici se nam godi še precej dobro. — Pozdrave vsem čitateljem "Slovenca" ter vsem doma ostalim Slovencem in Slovenkam! Ivan Reisner, poddesetnik pri brezžičnem brzojavu; Janez Kozelj, Anton Rudolf, Tomaž Hudalist, J. Lampe, A. Cah, Alojzij Germek, Anton Kanalec, Podkeržnik, Iv. Dobravec in drugi, ki še ne morejo pisati.

PRIMORSKO.

— Strašen zločin v Cerknem. V noči od 15. na 16. jan. okoli dveh ponoči so zapazili v Cerknem, da gori na griču za vasjo. Pogorela je hiša št. 148 "pri Bišku". Ker stoji hiša na samem, je bilo že vse v plamenih, ko so prišli prvi ljudje na pomoč. Brez vode in drugih priprav so bili maloštevilni gasilci brez moči proti požaru. Prišlo je na pomoč tudi vojaštvo, a rešiti ni bilo mogoče ničesar več. Ko je požar toliko ponehal, da so se mogli približati hiši, so vdrli vanjo skozi okna. V hiši ni bilo nikogar, postelje in omare, sploh vse pohištvo ožgano in razmetano. Vse je mislilo, da so se domači kam rešili. Ko so pa proti jutru, ko je požar že ponehal, vdrli v zaprto klet, so našli ondi gospodinjo z šestimi otroki mrtvo na kupu krompirja, vse zadušene po dimu požara. Rešiti so se hoteli pred roparji, ti pa so jim hišo nad glavo zažgali! Vsa družina mrtva, vse gospodarstvo uničeno, mož pa pri vojakih.

— O tržiškem dekanu preč. gosp. Ivanu Kren. Gdč. Josipina Kren, učiteljica v Radgoni na Štajerskem in sestra tržiškega dekana preč. gosp. Ivana Krena, o katerem so se opetovano širila nasprotujoča si poročila, piše: Moj brat, dekan in konzistorialni svetnik v Tržiču, Ivan Kren, znan kot izvrsten govornik, je vedno, posebno pa v zadnjem času z vzneseno besedo navduševal vernike k ljubezni do cesarja in avstrijske domovine, kjer se mu je le prilika ponudila. Svoje čč. gg. kaplane je poslal z ljudstvom, ki se je hotelo rešiti, sam pa je ostal na svojem mestu kot dušna opora in tolažnik onih, ki niso hoteli bežati. Regnicoli, ki so pravočasno ušli čez mejo, so sovražniku toplo priporočali tega nevarnega duhovnika, katerega so že od zadnje županske volitve (izvoljen je bil župan avstrijskega mišljenja) sovražili. Ko se je hinavski sovražnik privalil v naše kraje, je najprej padel po dekanu Krenu kot zvestem Avstrijcu. Zvezanega so odpeljali v Italijo. To je bila zanj mukepolna pot v telesnem in duševnem oziru. V Červinjanu se je onesveščen zgrudil; spravili so ga v tamošnje župnišče, kjer je smel do okrevanja ostati. Od ondi mi je tudi pisal. Nato so ga odpeljali v S. Marino di Pisa in pozneje v Florenco. Tam je še zdaj, kakor mi piše 1. decembra 1915. Godi se mu fizično dobro — tako mi poroča —, a nepopisno trpi zaradi izgubljene matere. Poslal jo je bil namreč s solznimi očmi k meni, češ: "Ljuba mati, rešite se vi! Jaz sem duhovnik in ne smem v trpljenju zapustiti svojega ljudstva. Ako bi pa naši mesto popolnoma izpraznili, pridem k vam, predno se podam v barake." Uboga mati pa je tu pri meni iz žalosti zaradi sina — umrla. — Dekan Kren torej živi. Begunci iz Tržiča, in sicer tudi oni liberalnega mišljenja, z občudovanjem in največjim spoštovanjem pripovedujejo, kako požrtvovalno in zvesto je dekan do zadnjega izpolnoval svoje duhovske in domovinske dolžnosti, kako zgleden je bil vsikdar v vsem svojem življenju. Vsi sklepajo z besedami: "Hvala Bogu, da le naš preblagi, požrtvovalni gospod dekan še živi!" — Pripominjam le še to, da naša družina ni furlanska, marveč smo pristni Tržačani.

—Odlikovanje. Srebrni zaslužni križec s krono na traku hrabrostne svetinje je prejel sanitetni podčastnik ognjičar Ivan Zorman iz Trsta.

— Ribji trg v Trstu je kraj, kjer se drenja mnogo ljudi za ribe, ki jih malone sploh ni. Ribjelov veliko trpi vsled omejitve pravice ribarenja. Za ribe so določene maksimalne cene.

— Tobaka tudi v Trstu primanjkuje. Cigaret ogrskih, šport in drama sploh ni dobiti. Tako manjka tudi tobak za pipo in cigarete cenejše vrste.

— Veleizdaje je obtožen bivši župan v Medani pri Krminu in vpokojeni državni uradnik Viktor grof pl. Mestri. C. kr. deželno sodišče v Trstu, sedaj v Voloskem-Opatiji, je v smislu danih postav zaplenilo vse obtoženčevo premično in nepremično premoženje.

— Umrli so v Trstu: Kolarič Ana, 59 let. — Bitenc Jožef, 48 let. — Stefanič Ivanka, 33 let. — Vičič Viljem, 45 let. — Klun Angela, 37 let. — Marinkovič Jožef, 69 let. — V bolnišnici: Živolič Mateja, 39 let. — Rajčič Helena, 61 let. — Palese Peter, 13 l. — Basiliseo Paškva, 60 let. — Škerl Neža, 57 let. — Milirnovič Jožef, 68 let.— Kapun Ema, 3 leta.

HRVATSKO.

— Obsodba vsled veleizdaje toženih v Zagrebu je bila izrečena v ponedeljek dopoldne. Dr. Laza Popovič je obsojen na 14 mesecev, dr. Milan Metikoš na 10 mesecev in dr. Srgjan Budisavljevič na 8 mesecev težke ječe zaradi zločina motenja javnega miru. Obtoženca Teodorovič in Gavrilovič sta bila oproščena.

— Šef generalnega štaba Conrad pl. Hoetzendorf — govori hrvaško. "Hrvatski" se poroča od zanesljive strani: Nedavno sem imel priložnost govoriti z genialnim vojskovodjem, s šefom generalnega štaba, generalnim polkovnikom Conradom pl. Hoetzendorf. Izmenjala sva par besedi v nemškem jeziku, ko mi upade general v besedo v hrvatskem jeziku in na mojo opombo odgovori v čistem hercegovskem narečju: "Govoril sem že popolnoma hrvatsko, ali celo vrsto let sem imel malo priložnosti, da bi veliko govoril; semtertja, ako pridem na fronto, govorim s kakim možem hrvatsko."

Chi. Tel.: Office 986, Res. 1441R
Uradne ure:
9—12 a. m. 1—5 and 7—8 p. m.
Ob nedeljah od 10. do 12.
Dr. S. Gasparovich
Dentist :: Zobozdravnik
Crystal Theatre Building
413 Cass Street.
JOLIET, :-: ILLINOIS.

NAZNANILO.
Svojim znancem in prijateljem naznanjam, da sem se preselil v nove prostore, in sicer iz 209 Indiana St. na
1005 N. CHICAGO ST.
Tu vam vsem lahko postrežem, kakor sem vam doslej, s fino pijačo vseh vrst.
JOS. LEGAN,
GOSTILNIČAR,
1005 N. Chicago St. Joliet, Ill.

CHARLES D. DIBELL
ADVOKAT—LAWYER
Soba 508 Woodruff Bldg., Joliet
:CHICAGO PHONE 298:
Kadar imate kaj opravite s sodnijo obrnite se k meni.
Govorimo slovenski jezik.
Kolektujem in tirjam vsako vrstne dolgove. Alipa se oglasite pri
M. J. TERDICH, 1104 Chicago St.

Chicago Telefon 4253.
Anton Kezele
HRVATSKO-SLOVENSKA
GOSTILNA
201 Ruby Street Joliet, Illinois.
Vsi rojaki, Hrvati i Slovenci, so dobrodošli. Tu bodete dobro postreženi z najboljšo pijačo in smodkami.

W. J. BRADY
ADVOKAT.
Posojuje denar in prodaja posestva.
Orpheum Theatre Building.
JOLIET, ILL.

Mestna hranilnica ljubljanska
V LJUBLJANI, PREŠERNOVA ULICA 3., KRANJSKO.
Denarnega prometa koncem l. 1914 je imela 740 MILIJONOV KRON, VLOGE znašajo nad 44,500.000 kron, REZERVNI ZAKLAD PA 1,330,000 KRON.
Vložen denar obrestuje po
4½ %
brez vsakega odbitka.
Za VARNOST denarja jamči REZERVNI ZAKLAD, STROGA KONTROLA OD VLADE IN CELA MESTNA OBČINA LJUBLJANSKA s vsem svojim premoženjem, vrednim do 50 MILIJONOV KRON. VSAKA IZGUBA denarja — tudi za časa vojske — je IZKLJUČENA.
Denar pošiljajte po POŠTI ali kaki ZANESLJIVI BANKI. PRI BANKI zahtevajte odločno, da se Vam pošlje denar le na "MESTNO HRANILNICO LJUBLJANSKO V LJUBLJANI" in NE v kako drugo manj varno šparkaso". HRANILNICI PA TAKOJ PIŠITE, PO KATERI banki dobi Vaš denar.

SLAVNOZNANI
SLOVENSKI POP
proti žeji - najbolje sredstvo.
Čim več ga piješ tembolj se ti priljubi.
Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih sladkih pijač za krepčilo.
BELO PIVO
To so naši domači čisti pridelki, koje izdeluje domača tvrdka.
Joliet Slovenic Bottling Co.
913 N. Scott St. Joliet, Ill
Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen l. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski-katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek
Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba
Inkorp. l. 1899.
v lastnem domu, 1006 N. Chicago St.
Joliet, Illinois.
Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:
Za Združene države na letc.....$2.00
Za Združene države za pol leta.$1.00
Za Evropo na leto.....$3.00
Za Evropo za pol leta.....$1.50
Za Evropo za četrt leta.....$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljatve naj se pošiljajo na:
AMERIKANSKI SLOVENEC
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznanijo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEC
Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays
by the
SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.
Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

CERKVENI KOLEDAR.

20.	febr.	Nedelja	Eleveterij, Evhar.
21.	"	Pondeljek	Maksimilijan.
22.	"	Torek	Stol sv. Pet. v A.
23.	"	Sreda	Severina.
24.	"	Četrtek	Prestopni dan.
25.	"	Petek	Mateja.
26.	"	Sobota	Valburga.

PRVA PREDPEPELNIČNA NEDELJA.

Lenoba in njene posledice.

Mnogokrat se čuje, da krščanstvo podpira lenobo s tem, da priporoča molitev in zaukazuje posvečevanje nedelj in praznikov. Današnji nedeljski evangelij nam kaže, kako neopravičeno je to očitanje. Ko je gospodar zapazil, da postopajo ljudje brez dela, jih prav osorno vpraša: "Kaj stojite tukaj brez dela celi dan." Jako nevaren greh je lenoba in žalostne so njene posledice. Človeštvo vsih časov je pripoznalo potrebnost dela in vedno so imeli lenobo za vir vsakovrstnega zla. Stari Egipčani so se smrtjo kaznovali one, ki niso mogli dokazati, da se prezivljajo s poštenim delom; Drakon je dal silno stroge postave proti brezdelju pri Grkih in iste je obnovil Solon pri Grkih. Toda vse te postave niso imele polnega vspeha. Kljub temu jih je bilo mnogo, ki so se ogibali dela in je mrzili. Paganstvo je sicer pripoznalo potrebnost in korist dela, ni pa moglo odvzeti delu onega znaka, vsled katerega je delo čestokrat veljalo za sramotno. Še le krščanstvo je odvzelo delu ta znak in je z vsim povdarkom oznanjevalo svetu resnico, da je lenoba začetek in vir vsih nesreč. Krščanstvo nas uči, da je delo vsakterega dolžnost. Saj pravi že stari Job: "Človek je za delo rojen, in ptica za letanje." Ta dolžnost je tako stara kakor človeški rod. Sv. pismo pravi, da je Bog "vzel človeka, in ga je postavil v vrt veselja, da bi ga obdeloval in varoval." Res je sicer da pred grehom delo ni bilo težavno, da ni bilo treba delati v potu obraza, ampak lahko in z veseljem. Delo je tedaj dolžnost vsacega in lenuh, ki zanemari to dolžnost, napravlja nered v človeški družbi. Delo je zahteva in potreba naše narave. Brez dela si ne moremo ohraniti zdravja in si ne moremo pridobiti k življenju potrebnega. Mej tem ko je bilo delo pred grehom le sladka dolžnost in naloga, postalo je po grehu potreba. "V potu svojega obraza boš kruh jedel dokler se ne povrneš v zemljo, iz katere si vzet." Tako je govoril Gospod Adamu po storjenem grehu. — Naš pesnik Vodnik pravi tako lepo: "Lenega čaka strgan rokav — palica beraška — prazen bokal." Isto trdi sv. Duh: "Lenuh, doklej boš spal? Kdaj boš vstal iz svojega spanja? Nekoliko dremal, nekoliko roke križem držal, in pomanjkanje bo prišlo k tebi, kakor popotnik in revščina kakor orožen človek. Če pa ne boš len, bo prišla tvoja žetev kakor studenec in pomanjkanje bo daleč od tebe beželo." Delo pa ni le dolžnost, ni le kazen in potreba, je marveč tudi vir zasluženja, sredstvo zoper greh in pripomoček k popolnosti. Najbolj popolno krščanstvo se zrcali v redovnem stanu. Vsak red pa ima svoje od cerkve potrjeno vodilo. Ni ga pa vodila, ki bi ne zaukazevalo dela. Delavnost imenuje sv. pismo naravnost modrost, ko opominja lenuha: "Pojdi k mravlji, o lenuh! in ogleduj njena pota, ter se uči modrosti." — Sv. apostol Pavel se stavi svojim Tesaloničanom samega sebe za zgled. On ni hotel biti Tesalaničanom nadležen, zato je sam z lastnimi rokami delal. On piše: "Spomnite se bratje! našega dela in truda, ker smo, da bi nikomur vas ne bili nadležni, noč in dan delali, ko smo med vami evangelij Božji oznanjevali." Kako resno je isti apostol nastopal proti lenobi, spoznamo iz njegovih besedi: "Kdor ne dela, naj tudi ne je."

Lenoba je zdravju in blagostanju škodljiva. Še bolj škodljiva pa je naši duši. Res je sicer, da mej delom lahko pozabimo na Boga in na večnost, ako delamo brez dobrega namena; res je, da je delo brez pomena za večnost, ako delamo v stanu smrtnega greha, vendar pa nas delo odvrača od marsikaterega hudega, v katero nas vodi lenoba. Ne delaj torej, da ne zgubiš zaslug, brez dobrega namena in ohrani se v stanu posvečujoče milosti božje. — Delo te tu in tam torej res odvrača od misli na Boga in na večnost, lenoba te pa Bogu naravnost odtuji, ker te vodi v greh. Saj pravi sv. pismo: "Postopanje veliko hudega nauči." Mej tem ko je David postopal, postal je prešeštnik.— Grozen je bil greh Sodome in strašna je bila njena kazen. Kaj pa je bilo temu vzrok? Na to vprašanje nam odgovarja prerok Ecehiel: "Glej to je bila hudobija Sodome, napuh, kruha sitost, in nje in njenih hčer lenoba." Kaj čaka lenuha v večnosti? Na to vprašanje si boš lahko odgovoril sam, dragi bravec, ako pomisliš, da je rekel Gospod, da bo od vsake nepotrebne besede treba dati odgovor. Ako bo pa treba dati odgovor za nepotrebne besede, kakšen odgovor čaka tedaj onega, ki trati ure, dneve, mesece, da leta v lenobi.

Ali ne zaslužimo morda tudi mi opomina: "zakaj stojite brez dela celi dan?" Morda sicer nismo bili leni glede dela, ker naše denarne razmere niso take, da bi mogli živeti brez dela, toda ali ni tebi in meni, ljubi bravec, Gospod izročil vinograda, da ga obdelujeva? Ta vinograd je naša duša, delati je treba brez prenehanja, da obrodi ta vinograd stoteri sad za večnost. Treba je zatirati plevel greha, mrčes neokrotenih strasti, treba je paziti na nežne cvetice lepih čednosti. Res je, da to delo ni lahko, a obljubljeno nam je tudi prekrasno plačilo v nebesih, kjer se bo spolnilo vse to, kar zdaj mej delom in trudom upamo.

REV. J. P.

SOCIJALISTOVSKA ZAROTA.

Priobčuje Rev. J. Plaznik.

Boj zoper socijalizem.

Prava socijalna reformacija.

(Nadaljevanje.)

Največja dobrota za deželo bi bila vedna zastopnost med delavci in delodajalci. Papež Leon XIII. se je tega dobro zavedal. Izdal je encikliko o delavskih razmerah, kjer razlaga, kakšne dolžnosti imajo delodajalci napram delavcem.

"Vera uči, da, ker spadajo med delavčeve zadeve tudi vere, kakor tudi več dušnih in umskih zadev, mora delodajalec gledati, da ima delavec čas za nabožna dela, da ni izpostavljen slabemu vplivu in nevarnim razmeram da ne bo zanemarjal doma in družine in zapravljal prislužka...

Delodajalec ne sme obremeniti delavca nad njegovo moč in mu ne sme dati dela, katero presega njegovo starost ali spol. Njegova glavna dolžnost je, da da vsakomur, kar je pravično... Bogatini in gospodarji naj si zapomnijo to — da je pritiskanje zavoljo dobička, stiskanje potrebnih in zapuščenih, dobiček iz pomanjkanja drugih, prepovedano po vseh postavah, človeških in Božjih. Komu zaslužek odtrgovati je krivica, ki vpije v nebo za maščevanje...

Zavoljo vere morajo gledati bogati, da ne prikrajšujejo plače, ne s silo, ne z zvijačo ali zlorabo; to še tembolj, ker je revež slab in ne zavarovan. Njegovi slabi dohodki bi morali biti sveti, če se primerjajo z bogatinovo obilnostjo.

Delavci v tej deželi naj bi volili, potem ko ne bodo kapitalisti več ravnali z delavci, kakor s stroji, da se zloraba revežev kaznuje kot zločin. Delavci imajo moč, da izvolijo poštene uradnike, kateri ne bodo samo določili minimalne plače za vse, kateri so plačila vredni, ampak da bodo tudi gledali, da bo ljudstvo prav zavarovano pred nevarnimi in nezdravimi razmerami. Treba je postav, katere bodo prisilile delodajalca, da bo delavcem plačal poškodbe, katere so bile storjene po naprevidnosti delodajalcev. Po glasovnici delavci tudi lahko store, da se odpravi nepotrebno delo ob nedeljah, prepovedo lahko vsako čezosemurno delo ob delavnikih, odpravijo lahko otroško delo in vmešavanje delodajalcev v poštene delavske organizacije.

Četudi mora delavec storiti vse, kar je v njegovi moči, da ustavi gnusno zlorabo kapitalistov, ne sme pa pozabiti Božje postave in pravice; podvreči se mora gotovim dolžnostim, kakor kapitalist.

Papež Leon XIII. pravi na drugem mestu v svoji okrožnici o delavskih razmerah: "Vera uči, da delavec pošteno in dobro izpolnuje pogodbe, katere je naredil prostovoljno; da ne škoduje kapitalu in poškoduje delodajalca; da ne rabi sile, kadar se poteguje za svojo stvar, da ne postane razgrajač in se ne druži z ljudmi, ki imajo hudobne načrte, kateri ščuvajo ljudi z umetnimi obljubami, kateri goje neumne nade, ki se končujejo s polomom in prepoznim kesanjem...

Velika napaka je gojiti misel, da razred naravno nasprotuje razredu, da je že določeno po naravi, da se morajo reveži bojevati proti bogatinom. Ta misel je tako neumna, da je ravno nasprotno resnica. Kakor je človeško telo simetrično (desna stran, na primer, v pravem razmerju z levo, opomba moja) zavoljo prave razdelitve človeških udov, tako je tudi narava uredila, da živita ta dva razreda v državi v složnosti in takorekoč spadata eden v drugega, da se vzdrži politično ravnotežje. Eden potrebuje drugega, kapital ne more shajati brez dela in delo ne brez kapitala. Medsebojen razum primeša blagostanje in red; vedni boji naravno prinašajo zmedo in zlo."

Če bi si vsaj bogatini in reveži vzeli k srcu nauke, katere je učil papež Leon XIII. v svoji okrožnici, ki je znana po celem svetu, bili bi veliko srečnejši, kaor so sedaj.

(Nadaljevanje sledi.)

CILJI AVSTRIJE V SVETOVNI VOJNI.

Pod tem naslovom prinaša ljubljanski "Slovenec" z dne 31. dec. 1915 sledeči zanimivi uvodnik:

V Avstriji se zelo malo razpravlja o ciljih in namenih vojne, izdatneje se peča časopisje s podrobnostmi vojne. Zato se moremo vprašati: ali imamo sploh vodilno idejo? Seveda jo imamo. Toda pri nas molče časnikarji o naših ciljih, misleč, ker so sovražniki razlagali svoj vojni cilj tako javno, tedaj je tudi naš cilj vsem znan.

Sovražniki so namreč oznanili: Avstrijo hočemo uničiti, razdeliti med seboj njene dežele in streti nemško svetovno moč. Ta enostavni, toda ne posebno ljubeznivi program naših sovražnikov nam predočuje naš vojni cilj, ki se glasi: samoobramba, boj za obstanek.

Čeprav sta naš in sovražni cilj jasna, vendar hočemo naš vojni cilj pojasniti, ker sovražniki niso dosegli svojega in ker ima Avstrija razen prej imenovanega cilja še drug, vzvišenejši cilj, o katerem je predaval pred nedavnim časom dunajski vseučiliški profesor dr. Karel Brockhausen.

Od dveh strani bi se morala zdrobiti moč in kultura Avstrije in Nemčije. Toda sovražniki niso mogli zlomiti odporne sile Srednje Evrope, in sedaj niso niti zmožni za uspešno ofenzivo. Tako je onemogočen njihov cilj. Domnevali bi, da bi bil v očigled takega položaja sedanji trenutek ugoden za pogajanja. Vendar se stranke na vseh bojiščih bojujejo. Ta boj se nadaljuje ne morda vsled tega, ker mislijo nasprotniki, da bodo še mogli doseči odločilne uspehe. Boj se vrši dalje, ker v tem oziru ne odločujejo le strategični, denarni in diplomatični vzroki, ampak tudi močne ideje, za katere se bore naši junaki na vseh bojiščih z največjim navdušenjem. Te ideje so pomenljivejše nego one o samoohranitvi in samoobrambi. Preprečiti hočemo namreč z našim bojem, da ne zapade Evropa v kulturno nazadovanje. To je vzvišeni, končni vojni cilj.

Seveda, naš boj za obstanek je nam najbližji in razumljivejši, kajti dolgo časa sta nas vznemirjali Srbija in Rusija, stremeč odtrgati nam dežele. Mi nasprotno smo hoteli v miru živeti, kakor je izraženo v vojnem manifestu našega cesarja.

Ta enostavni in naravni vojni cilj je boj za domačo grudo, je izraz mirovne ideje. Upali smo, da bomo našli v očigled našega stremljenja po miru splošne simpatije. Toda te simpatije so izostale, ravno nasprotno se je zgodilo, nasprotniki so nam očitali, da je naša želja po miru povzročila precej nemira. Sprva se nam je zdelo to neumno, zlasti spričo strašne sarajevske tragedije, toda sčasoma smo se privadili na to dejstvo.

Deloma smo sami vzrok, da imajo nasprotniki tako mnenje o nas, ker ne oporekamo, da bi bil boj za obstanek naš edini vojni cilj. Ako bi pa dokazovali in razširjali naš končni vojni cilj, bi pridobili več nevtralcev in napolnili s svetim ognjem marsikaterega domačina. To trditev moremo dokazati na podlagi zgodovinskih dejstev.

Naša monarhija je država, ki ne obstoji samo radi sebe, ampak služi višjim ciljem. Samonamen je sicer osnovna ideja države, toda ta samonamen, ki se imenuje zdrav državni egoizem, čutijo v sebi tudi druge države. Drugače je pri naši državi. Že takoj pri začetku je imela kot Vzhodna marka nalogo, da je branila Zahodno Evropo, da je niso preplavili nekulturni narodi. To težavno in nehvaležno nalogo je vršila skoro 1000 let; v tej dolgi dobi ni služila ne le samonamenu, ampak tudi višjim koristim človeštva.

Ravno tako varuje sedaj zahodno Evropo, da je ne osvoji bizantinska Rusija in ji ne vsili svoje tatarske kulture. Avstrijskim Slovanom in balkanskim narodom preti namesto dosedanje svobode trd ruski jarem. Evropa stoji pred odločitvijo: Ali naj njen vzhod in jug nazadujeta ali napredujeta.

Častno je za našo monarhijo, da ima tako važno nalogo; toda drugo vprašanje je, ako je zdravo. Večkrat so že prerešetavali vprašanje, ali bi ne bilo ugodneje za nas, da bi opustila naša država svojo staro nalogo in naj bi se zadovoljila, da bi živeli vsi avstrijski narodi le za svojo najbližjo korist. Toda resničen je stari izrek: Ako bi ne bilo Avstrije, bi jo morali ustvariti. Kajti Avstrija je potrebna za Evropo in za vse narode, ki so združeni pod habsburškim orlom. Že več stoletij ima nalogo, da nudi varno streho za vse tako zelo različne narode. Ako bi bil vsak narod nase navezan, bi kmalu poginil; ker je pa eden od drugega odvisen, se vzdrže vsi narodi.

Ker nam je naložila zgodovina tako ogromno in težavno nalogo, bi morali vsaj poskusiti, pridobiti si korist tega bremena. Poudarjati moramo, da je naloga, kateri moramo služiti vsled zgodovinske potrebe, zaslužno in vzpodbudno delo.

Kaj delamo mi? Mi se bojujemo in molčimo. Nasprotniki pa razširjajo svoje nazore in zavijajo resnico. Tako trde nasprotniki, da predstavlja sedanja vojska boj med germanstvom in slovanstvom, kar seveda ni res. Tudi je neresnično, da bi bili Nemčija in Rusija nasprotnici in da bi mi pomagali Nemčiji; temveč Avstrija in Rusija sta bili navskriž in Nemčija nam je prihitela na pomoč, ko nas je ogrožala Rusija. Tako se mora Avstrija, ki ima več nego polovico prebivalstva slovanske narodnosti, braniti proti ekspanzivnim nameram drugih slovanskih dežel. Med tem ko naši nasprotniki preobračajo resnico, znajo si pridobiti precej nevtralnih izvenavstrijskih Slovanov in celo marsikaterega domačina. Zaradi tega je treba poudarjati, da sedanja vojna ni le boj za naš obstanek, ampak tudi za kulturo vseh Slovanov, ki so zapadnoevropskega mišljenja.

Slednjič je naš vojni cilj identičen z evropskim trajnim mirom. Sicer je ta trditev drzna, pa se more dokazati. Evropa je enako sestavljena kakor naša država. Glavni evropski narodi so: Romani, Germani in Slovani, mešani narodi in raztrešeni narodni drobci. Ravno tako je v Avstriji, skoro vsi evropski narodi so tu zastopani.

Evropsko mirovno vprašanje ima dve alternativi, ali naj žive narodi v slogi ali se pa bojujejo neprestano med seboj. Prihodnji mir bo potemtakem ali trajen mir, ali pa le premirje; zadnji slučaj opažamo na Balkanu. Kdaj se bo končalo premirje, ni mogoče prerokovati, kajti sedanji dogodki so dokazali, da ni mogoče ugonobiti naroda ali države. Po porazu se sovražnik zopet opomore in boj se znova začne. Pač bi Evropa zelo oslabela v takih bojih, in njeno dediščino bi prevzeli drugi deli sveta. To bi bila prva alternativa trajne vojske.

Zato bi bilo želeti, da bi živeli evropski narodi v slogi in privoščili drug drugemu, da se vsak narod razvija z resnim delom. Toda do danes še nihče ni našel oblike, na podlagi katere bi bilo mogoče sprijazniti evropske narode. Tudi v tem slučaju nudi naša monarhija primero, kako bi bilo mogoče ugonobiti evropskih narodov, ravno tako ne avstrijskih; kakor v Evropi, tako se morajo tudi v Avstriji vsi narodi razvijati, ne na tuje stroške, ampak z lastnim resnim delom.

Do te točke se strinja analogija, a dalje sledi razlika. Evropske države planejo z orožjem ena na drugo, ako preneha medsebojno prijateljstvo. Toda avstrijski narodi tega ne morejo storiti. Ako bi se tedaj posrečilo Avstriji svoj državni problem vsaj deloma rešiti, bi se kmalu uresničil evropski trajni mir.

V Avstriji so poskušali na razne načine rešiti državno vprašanje: s centralizmom, federalizmom, z obojno obliko naenkrat, s svobodno ustavo in s strogim absolutizmom; včasih se je šlo na roko gotovim narodom in ostraševalo druge. Čeprav se pri teh in drugih državnih oblikah opazuje organičen razvoj, vendar se še ni moglo povsem rešiti državnega vprašanja. Zaradi tega se je sčasoma razvila ideja, da mora vlada prenehati z izigravanjem; le ta se je začela pogajati in sklepati kompromise. Da more Avstrija obstojati, mora nastopati načelo, da je treba združevati narode, ki si nasprotujejo.

Vsled tega stoji Avstrija v nravnem oziru višje nego marsikatera druga država. Drugim državam ni treba, čeprav niso v narodnostnem oziru enotne, rešiti marsikatero vprašanje skupnega bivanja narodov, na primer na Angleškem. Pri nas je pa drugače. Na vso moč se trudimo, da bi rešili problem, kako bi bilo mogoče bivati narodom pod okriljem ene države na podlagi pravice in resnice. Nobena druga država na svetu se dosedaj še ni borila z enakim problemom.

Ako se nam posreči ta poskus ugodno izvršiti, tedaj smo izpolnili veliko evropsko nalogo in našli pot, po kateri nam Evropa more slediti, da živi v miru. Sicer še nismo na cilju, pač pa smo na poti. Ravno med vojno se je pokazalo, da se je posrečilo doseči navzlic največjim oviram, da so se narodi ližali in sporazumeli.

V tem stremljenju po rešitvi državnega problema je izbruhnila vojska. Le ta je namerjala preprečiti rešitev našega najvažnejšega vprašanja; sovražniki so se dogovorili, da razrušijo Avstrijo, preden bi bila utrjena, niso pa pomislili, da bi morala z Avstrijo vred razpasti mirna družba narodov v osrednji Evropi. Ako bi bilo uničeno pri nas, v stiku vseh evropskih narodov, skupno bivanje več narodnosti, tedaj bi prenehala evropska družba narodov, in le to družbo bi izpodrinila borba za svetovno gospodstvo. V tem slučaju bi nastal trajen boj namesto trajnega miru.

Dosedaj je Avstrija odbila vse silne navale tujih sovražnikov. Nakane nasprotnikov so se izjalovile, in Avstrija je dokazala, da ima dovolj notranje moči in dovolj zunanje odporne zmožnosti, da se je obdržala nasproti najhujšim zunanjim in notranjim viharjem, in vsled tega smemo drzno reči: Z nami obstoji in pade ne samo lastna hiša, z nami stoji in pade Evropa. Potemtakem je naš cilj ne le samoobramba, ampak ohranitev evropske kulture in uresničenje evropskega trajnega miru.

Dobro dražilo.

Malo podražaja ali izpodbadka je včasih potreba, čeprav se zdi, da vse deluje popolnoma. Človek naj ne čaka, da njegovo zdravje onemore, ampak naj ga občuva in okrepi s tem, da použije tupatam popitek Trinerjevega ameriškega zdravilnega grenkega vina. Ta pripravek izčisti njegov dr in ga okrepi obenem. Uživaj ga, b ko zapaziš kako izpremembo v sv slasti ali kako slabost, slabo počut zapeko, razdražljivost, moteno spa Uživaj ga v boleznih prebavil kot pr pomoč in opazuj olajšbo, ki ti jo d nese. V lekarnah. Cena $1.00. Jo Triner, izdelovatelj, 1333-1339 S. A land ave., Chicago.

* * *

Okorele mišice in sklepe je nam zati s Triner's Linimentom. Brzo o lajša tudi pri skrnini in bolnih živc Cena 25 in 50c, po pošti 35 in 60c.—A

OGLAS.

C. in k. okrajno sodišče mi je pos lo z dne 14. jan. t. l. pismo z naro lom, da naj potom lista poskušam posredovati, da se dobi sedanji nasl

g. JAKOBA ŠKRINJAR

iz Kašče št. 9 pri Semiču na Kranj skem, zdaj že 8 let bivajočega nezn nokje v Ameriki.

Dne 24. nov. 1915 je namreč umr njegov oče g. Jakob Škrinjar, posest nik v Kašči št. 9 obč. Semič zapustivš vdovo Marijo Škrinjar roj. Jakša i zgoraj omenjenega edinega sina.

Radi zapuščinske razprave po nj govem očetu želi sodnija zvedeti sino naslov. Naprošen je imenovani, da s sam javi materi, c. k. okrajnemu so dišču v Metliki ali pa podpisanem ali mi naj kdo izmed c. rojakov z znani njegov naslov.

JOS. KLEPEC, Joliet, Ill.

3200 ženskih uslužbenk

je sedaj o vojnem času zaposlenih p dunajski cestni železnici. 2100 je železničnih sprevodnic, 22 čuvajk, 8 jih je v delavnicah, 800 jih pa potre bujejo za snaženje vagonov.

— Ne pozabite iti v Grand teate v soboto 19. febr., kjer se bodo pred stavljale premične vojne slike. En do lar vreden "šov" za 10c, deca 5c. — Papa. — Adv.

Predsednik:.....Dr. Jakob Seliškar, 6127 St. Clair Ave., Cleveland,
Podpredsednik:.....G. Josip Dunda, 704 Raynor ave., Joliet,
Tajnik in duhovni vodja: P. Kazimir Zakrajšek O. F. M., 21 Nassau Av Brooklyn, N. Y.
Blagajnik:.....Dr. Martin Ivec, 900 N. Chicago St., Joliet,

Vsa pisma, pristopnina naj se naslavlja: "Zveza Katoliških Slovencev", Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

NAŠA ZALOGA
barve, varniša in stenskega papirja
je najpopolnejša
Pri nas dobite "Ready Mixed" barvo galon po **$1.15**
IN $1.35 DO $2.00
Varniš $1.35, $1.50 do $5.00
Stenski papir po 2½c roll in več
Izplačalo se vam bo, da se oglasite pri nas za barve in stenski papir.
Vabimo vas, da nas posetite.
Hansen-Petersen Co.
503 Cass St., blizu Scott Street JOLIET, ILL.

Kam vlagate Vaš denar?
Je-li vlagate Vaš denar v banke, ki špekulirajo z bondi in delnicami?
Vaš denar je najbolj na varnem, ako ga vložite v banko, ki posojuje izključno samo na prvi mortgejž; torej na sigurnost. Naša je edina banka v Pittsburghu, ki se ne spušča v nikake špekulacije, marveč vsak cent, ki ga naša banka posodi je vknjižen na prvi mortgejž.
Mi plačujemo našim vlagateljem
po 5% obresti
in jamčimo absolutno sigurnost.
Ako hočete, da bo Vaš denar sigurno in varno naložen, poslužite se sigurne banke.
Pittsburgh Deposit & Title Co.
331 FOURTH AVENUE, PITTSBURGH, PA.
Inozemski oddelek: ANTON ZBAŠNIK, manager.

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE. Sedež: JOLIET, ILL. Vstanovljena 29. novembra 1914 inkor. v drž. Ill., 14. maja 1915

DRUŽBINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, ENEDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsed.—Geo. Stonich, Joliet, Ill. Podpred.—John N. Pasdertz, Joliet, Ill
Tajnik—Josip Klepec, Joliet, Ill.
Zapis.—A. Nemanich, Jr., Joliet, Ill. Blagajnik—John Petric, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

1. Anton Kastello, La Salle, Ill. 2. John Stua, Bradley, Ill.
3. Nicholas J. Vranichar, Joliet, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

Stephen Kukar, Joliet, Ill. Josip Težak, Joliet, Ill.
Math Ogrin, N. Chicago, Ill.

Glasilo: AMERIKANSKI SLOVENEC, Joliet, Ill.

KRAJEVNO DRUŠTVO ZA D. S. D. se sme ustanoviti s 8. člani(icami) v kateremkoli mestu v državi Illinois in Pennsylvaniji z dovoljenjem gl. odbora. Za pojasnila pišite tajniku.

Vsa pisma in denarne pošiljatve se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

PRISTOPILI ČLANI(ICE).

K društvu št. 1, Joliet, Ill.: Frank Sodnikar, Josip Zlogar, Anton Stermec, Louis Keber, Jakob Malerich, Matt Kaisher, Frank Marlak st., Johana Marlak, Frank Marlak ml.

K društvu št. 5, Ottawa, Ill.: Frank Stravye, Jerome Stravye.

K društvu št. 7, Madison, Ill.: Anton Grgorič, Paul Vončina, Stephen Čadež, Dragotin Šnaider.

K društvu št. 9, Chicago, Ill.: Peter Katič.

PRESTOPLI ČLAN.

Od društva št. 1, Joliet, Ill., k društvu št. 5, Ottawa, Ill.: John Nemanich.

ZVIŠAL ZAVAROVALNINO.

Pri društvu št. 1, Joliet, Ill.: Louis Pruss.

Ottawa, Ill., 11. febr. — Sporočalo se je že, da priredi Društvo sv. Družine št. 5, Ottawa, Ill., za svojo obletnico in god plesno veselico 22. januarja. Vsled bolezni in smrti hčerke našega sobrata predsednika Matha Bayuka smo veselico odložili na četrtek dne 2. marca t. l. v Schaefers Hall, Chestnut in Jackson sts. Začetek veselice točno ob 7. uri zvečer. Svirala bo izvrstna godba iz Ottawe, Ill. Pri tej priložnosti bo žreban zlat prstan, vreden $15, dan na tikete; kateri kupi tiket za ples, ima priložnost tudi ta krasni dobitek dobiti. Vstopnina za moške 50c, ženske proste. Tem potom najuljudneje vabimo vsa sosedna društva in vse rojake in rojakinje, da se naše prireditve v obilnem številuu deležijo, za kar se že za zanaprej zahvaljujemo. Torej na svidenje dne 2. marca v Schaefers Hallu!

Odbor D. sv. D. št. 5.

VOJNA, VOJSKA, VOJNA!

Vsak oče, mati, brat in sestra bi moral priti v Grand teater v soboto 19. febr., kjer se bodo predstavljale najnovejše vojne slike v katerih boste videli svoje rojake na bojnem polju, kako se borijo za svojo domovino. To je najzanimivejša predstava, ki jo ste še videli s lastnimi očmi. Ako to priliko opustite ne boste mogli očitati meni temveč sami sebi. Poleg tega bomo imeli še razne druge predstave. $1.00 vredne predstave za samo 10c, otroci 5c. Papa. — Adv.

RAZNOTEROSTI.

Spomladi se odloči.

Listi v Švici poročajo iz peresa nekega nizozemskega dopisnika, ki občuje z dvorom in diplomati, da se odloči vojska spomladi. Ofenziva Francozov, Angležev in Rusov na zahodu in na vzhodu bo merodajna, naj se odloči tako ali tako. V Haagu sodijo, da je popolnoma izključeno, da bi nas ugnali z izstradanjem.

Kako je bežal kralj Peter.

O begu srbskega kralja pripoveduje njegov zdravnik dr. Simonovič, ki ga je spremljal sledeče: Ko smo zapustili Prizren, se je podal kralj v avtomobilu v Ljumo. Od tam je šel, spremljan od treh častnikov in štirih vojakov, od nikogar spoznan, čez albansko gorovje. Potoval je čez gorovje Mati, kjer stanujejo katoliški albanski rodovi in prenočeval v kočah prebivalstva. Potovanje iz Ljume do Skadra je trajalo štiri dni. Kralj je le malo jezdil in so ga večinoma nosili v nosilnicah po ozkih močvirnatih stezah. Kralj je ostal v Skadru 14 dni, od koder se je čez Sv. Ivan Meduvanski podal v Drač. Iz Drača je odšel v Valono in od tam v Brindisi, kjer je ostal šest dni nepoznan pod imenom generala pl. Topole. Potovanje iz Brindisi v Solun je trajalo 36 ur. Zdravnik je izjavil, da je kraljevo zdravje dobro, čeprav je njegovo telo vsled revmatizma oslabljeno. Kralj Peter je odločen ostati do konca vojne pri svojih vojakih.

Francoske žene za nadaljevanje vojske.

"Figaro" objavlja sledeči oklic francoskih žena: Hočemo, da se nadaljuje vojska, dokler se ne doseže mir, ki je edino mogoč, mir, ki nam prinese zmago. Nemške žene so objavile oklice za mir, a me matere, žene, hčere in sestre, ki nismo ničesar izgubile, marveč ki so dale, kar so imele, namreč najljubše na svetu; hočemo tudi izdati oklic, a oklic za vojsko. Ne moremo dozvoliti, da se izreče beseda mir, dokler se ne maščujejo nam ljubi mrtveci, dokler se ne oprosti naša dežela in dokler se ne pribori velika zmaga. Nočemo vojske radi vojske, hočemo vojsko radi miru. Francoske žene ljubimo domovino nad vse.

Kako se zboljša petrolej.

Slab, nečist petrolej zboljšaš na priprost način, da mu primešaš nekaj zrn navadne soli.

Šopek za 2000 frankov.

V Sofiji so primadoni narodnega gledališča poklonili šopek cvetlic. Primadona se je obrnila do občinstva s prošnjo, da se šopek izdraži v korist bolgarskim vojakom, ki se bore proti Francozom in Angležem. Šopek je izdražil bivši ministrski predsednik Gešov za 2000 frankov.

Tripolitanija za Italijane izgubljena?

Zadnji čas prihajajo preko Švice iz francoskega vira poročila, da so Italijani izpraznili tudi manjše kraje na obrežju Tripolitanije v severni Afriki, n. pr. Lebdo, vzhodno od glavnega mesta Tripolisa, in Tobruk v bližini egiptovske meje. Pristan, Tripolis, Benghasi in Derno drže sicer še Italijani, toda če je resnična tozadevna vest iz Carigrada, se nahaja glavni stan upornikov že v Ssuk el Džema. To je v severovzhodni smeri le 6 km od Tripolisa oddaljena vas s palmami obraščenega pristaniškega pasu, ki v obsežnem loku obdaja glavno mesto Libije.

67,800 dijakov.

Ruski listi pišejo, da je bilo doslej v rusko armado uvrščenih 67 tisoč 800 dijakov. Od teh je padlo 3700, nekaj čez 13,000 jih je bilo ranjenih.

Odvetniki vojni dobavitelji.

Te dni se je vršila v Debrecinu glavna razprava proti štirim tamošnjim odvetnikom, ki so dobavljali potrebščine za debrecinske vojne bolnišnice in pri tem nesramno goljufali. Obsojeni so bili: dr. Jakob Elias na dve leti ječe in 4000 kron globe, dr. Henrik Bruell na dve leti ječe in 2000 kron globe in dr. Emerik Szep na eden in pol leta ječe in 1500 kron globe. Razen tega so izgubili pravico izvrševati odvetniško prakso za dobo treh let.

Ženski železniški uradniki na Angleškem.

Radi pomanjkanja moških je sedaj na Angleškem izredno narastlo število ženskih nastavljenk pri železnicah; samo pri Great Central Railway jih je 1224; izmed teh jih je 760 v pisarnah, druge delujejo v čakalnicah, pri izdaji voznih listkov in celo kot prenašalke prtljage. Nekaj dam z univerzitetno izobrazbo je nastavljenih na višjih upravnih mestih. Službo prtljažnega nosilca v Manchestru opravlja mlada orjakinja, za katero je bilo komaj preskrbeti zadosti veliko uniformo. Ko se je hotel nedavno neki fant pošaliti z njo, se ga je le nekoliko dotaknila, pa se je dvakrat prekopicnil po tleh.

Kri kot nadomestek za meso.

Nemška mesarska zveza si je zagotovila postopanje za proizvajanje mesnega nadomestka iz krvi. Ta nadomestek se more porabiti kot cenen dodatek k juhi in vsem mesnim jedem, zlasti klobasam. Nemški mesarji so uvedli posebno "vojno klobaso", ki je napravljena iz tretjine krompirja, tretjine masti in jeter in tretjine mesnega nadomestka iz krvi.

Sv. oče in mir.

Kolin 27. dec. Kakor poroča "Koeln. Volkszeitung", je sveti oče predvčerajšnjim imel nagovor na 25 kardinalov, v katerem je obžaloval obseg in grozovitost najbolj grozne vojne, tožil o razširjenju in trdovratnosti boja do uničenja, kar postaja še hujše radi posledic, da se svet spreminja v bolnišnico, in ves napredek v protikrščansko nazadovanje. Goreče molitve, je rekel sveti oče, so mi bolj všeč, kakor vsako drugo počaščenje. Moj glas je bil prevečkrat izpostavljen neuspehu, vendar se moje zaupanje ni omajalo. V srcu imam veliko upanje navzlic vsemu človeškemu pričakovanju. Samo v Boga stavim vse svoje nepremagljivo zaupanje.

Mladi Edison,

sin velikega iznajditelja, je po vsej priliki zelo mnogostransk talent. Ni le skladatelj in pesnik, marveč tudi tehnik; iznašel je posebne dele za avtomobile in svojemu očetu redno pomaga pri njegovih delih. Tega pa še ne dovolj, je mladi Edison pred kratkim v New Yorku otvoril majhno operno gledališče — "Thimble Theater', kjer naj pridejo do besede razvijajoči se ameriški umetniki. Edison, ki je star sedaj 26 let, si je delo razdelil takole: tretjino časa posveča gledališču, tretjino laboratoriju svojega očeta in tretjino svojemu pisateljskemu delovanju. Piše pod psevdoninom Tom Sleeper.

Predrzen ropar.

Cheyenne, Wyo., 10. febr. — Samoten razbojnik je snoči oropal 20 potnikov v Pullmanovem vagonu Union Pacific-vlaka št. 18, med postajama Green River in Rock Springs. Ropar je skočil z vlaka med polno vožnjo in utekel. Krdelo okoličanov zasleduje roparja.

Razbojnik je prisilil zavirača z revolverjem, ki ga je držal pred njega, pobrati denarje in dragocenosti v svoj klobuk, nakar je utekel.

Prohibicija v Iowi.

Davenport, Ia., 10. febr. — Generalni pravdnik Casson se je danes posvetoval z odvetniki salunarske združbe, ki izpodbija prohibicijski zakon. Če pride do zedimbe, se ima dogovor predložiti nadsodišču. Poskusni slučaj ne pojde šele na okrožno sodišče.

— Ne pozabite iti v Grand teater v soboto 19. febr., kjer se bodo predstavljale premične vojne slike. En dolar vreden "šov" za 10c, deca 5c. — Papa. — Adv.

ZA KRATEK ČAS.

Otroška razlaga.

Mimica: "Mama, ali veste, kako se to naredi, da se bliska?"

"Otrok moj, jaz že vem; pa bi ti ne razumela, če bi ti tudi pripovedovala."

"Pa, saj sama vem; angelci žveplenke prižigajo, pa se zasveti."

V strelskem jarku.

Jaka Zmatran se počuti v kritju prav povoljno. Kadar mu dovolijo počitek, se prav podomače zlekne tja v kot, potem pa tako dreto vleče, da kar poka. Tovariši ga navadno ne motijo. Samo zadnjič enkrat ga je proti jutru, ko so Lahi že pošteno bombardirali stene nad našimi vojaki, eden izmed njih potresel rekoč: "Jaka, nehaj že vendar smrčati, da slišim, če polentarji že streljajo!"

Ubogal je...

V neki občini hočejo imeti novo občinsko pot. Pride zemljemerec in odmeri pot pa jo z velikim naporom zaznamenuje s količki. Pred odhodom gre k županu in pravi: "Tako! Zdaj pa skrbite, da kdo ne pokrade kolcev čez nedeljo." V ponedeljek se vrne, da bi nadaljeval delo. In glej — količkov ni. Skrbni župan jih je odnesel na varno, v občinsko hišo, da jih kdo ne ukrade!

Drag svet.

Čevljarski mojster bere v časniku med naznanili, da dobi dober svet, kako se najgotovejše iznebi miši, kdor dopošlje eno krono. Čez par dni res dobi odgovor: "Izselite se iz stanovanja v drugo."

V naglici.

Sodnik: "Toženi ste, da ste pri tepežu tožitelju odgriznili pol ušesa. Kaj pravite na to?"

Obtoženec: "Prosim, nikar ne verjemite tega, gospod sodnik! Žane je hudoben človek; gotovo si ga je sam odgriznil, da me lažje pogubi."

Skrb.

"I kaj naj počnem, Miha? Moja žena mi je ušla in bogve kam!"

"Razpiši nagrado poštenemu najditelju, Jur!"

"To ne bo nič pomagalo! Za malo nagrado se ne bo hotel nihče potruditi za-njo in velike nagrade pa vredna ni!"

Čuden avtomat.

A.: "Ali poznaš najbolj zanimivi avtomat v mestu?"

B.: "Ne, kje pa je?"

A.: "Pojdi pred rotovž, vrzi v prvo nadstropje kamen, pa ti pride spodaj policaj vun."

Dobra volja.

Na Rusko-Poljskem je bilo. Častnik ukaže nekemu infanteristu, naj spleza na streho bližnje kmečke hiše in naj pogleda tja v daljavo, če bi opazil sovražnikovo gibanje. Vojak uboga. Na strehi mu izpodrsne ter skoči, da ne bi padel, na tla. Prileti pa naravnost na svojega poveljnika, in oba sta se nato valjala na tleh. Ko se dvigneta, se je seveda vojak hitel opravičevati, častnik mu pa brez nevolje reče: "Kaj ti nisem rekel, da splezaj na vrh hiše, ne pa na moj vrat!"

Naznanilo!

Slavnemu slovenskemu in hrvatskemu občinstvu v Jolietu naznanjam, da sem otvoril svojo

novo mesnico in grocerijo

na vogalu Cora in Hutchins cest, kjer imam največjo zalogo svežega in suhega mesa, kranjskih klobas, vse vrste grocerije in drugih predmetov, ki spadajo v mesarsko in grocerijsko področje.

Priporočam svoje podjetje vsem rojakom, zlasti pa našim gospodinjam.

Moje blago bo najboljše, najčistejše in tudi po zmerni ceni.

Spoštovanjem

John N. Pasdertz

Chicago tel. 2917

Cor. Cora and Hutchins St., Joliet, Ill

320 akrov homestead

Ali ste že pomislili, da imate s **SVOJIM PRVIM DRŽAVLJANSKIM PAPIRJEM** ravnotako pravico pridobiti v južnem Coloradu 320 akrov državne zemlje, kakor z drugim papirjem?

Zemlja leži samo 2 do 5 milj od železniške postaje, pošte, šole in trgovine, v bližini velikih mest in rudnikov, kjer se Vam nudi prilika, dobiti v prostem času delo. Zemlja je čista, črna prst in najboljša za pšenico, rž, koruzo, krompir, vsakovrstno sadje in vinsko trto. Dobra, zdrava voda se nahaja 15 do 30 črevljev globoko. V bližini je dovolj lesa za ograje, stavbe in za kurjavo.

Sedaj se nudi EDINA IN ZADNJA PRILOŽNOST za revnega delavca, da si pridobi lepo farmo in postane samostojen. Ne obotavljajte se pa in ne gubite časa, ker to je edina prilika, ko je na razpolago državna zemlja za majhen denar, in ko bo ta pošla, je ne boste mogli dobiti drugače, kakor da plačate zanjo visoke cene. SEDAJ ZNAŠAJO VSI STROŠKI, TO JE, ZA NASELITEV, URADNO VKNJIŽBO IN MERJENJE, SAMO

$185.00

Ta svota mora biti plačana takoj, toda s tem je pa tudi že vse plačano in nimate ničesar drugega plačati. Opraviti imate s pošteno tvrdko, katere namen je, pomagati revežem do samostojnosti. Vsakdo, ki pride v novembru v Colorado in vzame homestead, DOBI VOŽNJO POVRNJENO. Ako pišete, priložite 10 centov v znamkah za odgovor, vendar pa je najbolje, da pridete takoj osebno.

Frank Chancher Co.

Room 2, 1624 Curtis St. DENVER, COLO.

FIRE INSURANCE.

Kadar zavarujete svoja poslopja zoper ogenj pojdite k

ANTONU SCHAGER

North Chicagi Street
v novi hiši Joliet National Banke.

E. H. STEPANOVICH

edini hrvatsko-slovenski pogrebnik,
9251 E. 92 St., S. Chicago, Ill.
Tel. S. Chicago 1423.
Rent. tel. S. Chicago 1606.
Ambulanci in kočije, ter avtomobili za vsako prigodo in vreme.

Ta banka plača

3%

obresti

na vlogah

Joliet Trust & Savings Bank

Barber Building, Joliet, Ill.

Glavnica $100,000.00 Jamstva fund $50,000.00

ARCHIBALD J. McINTYRE, Pred.
ERVIN T. GEIST, kasir.
THOS. F. DONOVAN, Podpred.

TA BANKA JE POD DRŽAVNIM NADZORSTVOM.

NEBO CIGARETTES

CORK TIP

5c for 10

Pri vseh prodajalcih.

Vse izvrstne turške mešanice in dišave so vsebovane v NEBO cigaretah.

Bogate - Polne duha - Mile

Izvanreden dar za dom, ljubico ali ženo za

Nebo kupone in prednje dele škatljic Hranite jih

Prednji deli škatljic so vredni po pol centa v gotovini ali pa štejejo kot celi kuponi za darila

Cash kuponi v vsaki škatlji.

Watch Chain 14 kt. solid gold; can be used as double chain. 2200 coupons.

Hollow Ground Razor. Black oval hard rubber handle. 50 coupons.

Kingston Stationary Tub Wringer. Warranted 3 years for family use. 600 coupons.

Zahtevajte seznam daril.

NEBO DEPARTMENT
95 First Street, Jersey City, N. J.

P. Lorillard Co., Inc., New York City.—Est. 1760

"DOLINA KRVI"

(GLENANAAR)

POVEST IZ IRSKEGA ŽIVLJENJA.

Spisal Patrick A. Sheehan. Iz angleščine prevel Franc Bregar.

(Dalje.)

In v resnici so ga potrebovali, kajti bili so že izmučeni od velikega napora in sedaj so morali zbrati vse svoje moči, da poiščejo otroka. Zelo verjetno je bilo, da bi se bili branili takega dela, če bi ne bili pričakovali, da bo hitro opravljeno. Otrok ni mogel, so si mislili, oditi daleč od hiše. Najbrže jo najdejo v sosednjem poslopju ali kje v zavetju pod kakim glogom, ki so venčali vse jarke in meje po posestvu. Toda ko so zastonj iskali krog hiše in niso dobili na svoje zamolkle klice "Nodlag! Nodlag!" nobenega odgovora, jih je začelo skrbeti in dogovorili so se, da se razidejo: Owen in Jerry sta prevzela hribčke za hišo, Donal pa se je napotil proti potoku. V nekoliko trenutkih se niso mogli več videti in slišati, ker so se pomikali v različnih smereh; vsak je bil le prikazni podoben kup snega in se je komaj razločeval od zametov in belih gričkov ali od zasneženih grmov in dreves po žalostni pokrajini.

Delo je bilo trudapolno in Donal je sam iskal v tej strašni noči. Bolel ga je vsak ud in vsaka mišica, ki so se silno napenjale pri tem težkem, nenavadnem trudu, kajti mladi mož je moral skakati in se poganjati od zameta do zameta. Zdaj je padal v mokro brozgo, zdaj se opotekal naprej, iskal trdne stopnje za prihodnji skok in vedno svetil s svetiljko v temo ter klical po dolini "Nodlag! Nodlag!" Pa odgovora ni bilo. Samo mehki, molčeči sneg se je usipal z začrnelega neba in je za trenutek zažarel v rdeči svetlobi svetiljke, a potem padal v mehke plasti in se izgubljal.

Donal je postajal nevoljen. Samo odločni ukaz očetov ga je segnal iz tople kuhinje k takemu delu. Samega sebe je bil nekako prepričal, da bo ta nesrečni otrok, ta dedična zla, ravnotako hitro in skrivnostno izginila kakor je prišla. Ni si mogel predstavljati, da bi zrastla kakor druge deklice in postala poštena žena in poštena mati. V vsej tej stvari nekaj ni bilo prav in najbrže se bo ravnotako dramatično in skrivnostno končala, kakor se je začela. Ali se tukaj in zdaj končuje? Kaj bi bilo ugodneje in pripravneje, kakor da snežni zameti pokopljejo tega otroka sramote in skrbi? Pravijo, da je to lahka smrt. Mraz omoti čutila, človeka obvlada spanec in nezavest in smrt pride nalahko v spanju. Sedel je pod vrbo, ki je bila tako zasnežena, da je bil pod njo komaj majhen prostorček mokre trave. Začel je misliti. Nato je zadela njega ista usoda, kakršno je polsanjal in polupal za Nodlago. Bil je omoten in polotilo se ga je čudno, zaspano čuvstvo. Izkušal se ga je otresti, pa ni mogel. Njegovi boleči udje so se vdali trenutnemu počitku, svetiljka mu je padla iz rok in obšel ga je nemiren spanec. Imel je strašne sanje. Nazadnje je še videl velike, debele snežinke, ki so se rdečile ob plamenu svetiljke, in zdelo se mu je, da se izpreminjajo v ognjene zublje, ki drug za drugim padajo nanj in ga skozi obleko žgo v meso ter tvorijo krog njega pekoč mehur. On se jih je branil in jih otresal z rok, toda oni so le padali ter ga neusmiljeno mučili, dokler se ni slednjič iz strahu zbudil in v svojo neskončno tolažbo zapazil, da ga je le zapadel mrzel sneg in da so mu roke od mraza zamrle. Skočil je, si začel drgniti roke, jih položil pod pazduho, dokler se niso zopet malo segrele, ter po kratkem premisleku pobral svetiljko in stopil proti domu. Toda sanje so se zopet vračale. Vest ga je začela karati in mu je jasno govorila: "Ti želiš njene smrti! Če nehaš iskati, jo ubiješ! Vrni se!" In on je slabotno dokazoval: "Ali naj tavam vso noč okrog in zastonj iščem, česar ni moči nikoli več najti? Kaj ni moje lastno življenje v nevarnosti? Mar nicem sam pred nekaj trenutki gledal smrti v oči?" Nato se ga je zopet lotevala misel: "Kako me bo pogledal oče, če se vrnem brez otroka? Kako me bodo prebadale njegove ostre oči? Ničesar ne poreče, pa tudi nikdar ne pozabi. S svojim molkom mi bo vedno govoril, da sem morivec."

Ta misel je odločila. Besno je sklenil, da najde otroka živega ali mrtvega, ali da najdejo njega samega mrtvega. Ni se hotel vrniti domov brez nje, a je dobro vedel, kaj to pomeni pri njegovih od napora in truda skoro izčrpanih močeh. Obrnil se je in začel zopet stopati proti potoku. Ta se je valil v temo, črn, moten Stiks, še temnejši vsled belih sneženih nasipov, ki so ležali ob njem in nad njim. Smrtna groza je gledala iz njega in iz šumenja njegovih voda, ki so se z divjim hrupom prelivale z ene strani na drugo, je odmeval klic obupa.

"Bog se je usmili, če je padla sem noter," je zamrmral Donal.

Dvignil je svetiljko in poizkusil svetiti z njo preko bobnečega hudournika. Rdeč krog je padal na snežne nasipe na oni strani, ko je hodil počasi ob obrežju reke in — srce mu je zastalo v prsih! Tam v sredi kroga je bilo nekaj temnega. To je otroška noga! Z nenadno, novo močjo je skakal preko zametov ob obrežju, dokler ni prišel do lesenega, slabega in nezanesljivega, kajti obstajal je iz samo ene deske in šibke ograje. Sneg je bil po njem le lahno natrošen, ker se ni mogel obdržati na ozki brvi, in tu, v belih nasutih kristalih, so se jasno poznali odtiski Nodlaginih nog. Za nekaj časa je posvetil z lučjo nanje, nato je skočil preko mosta in hitel na drugi strani ob obrežju, sveteč s svetiljko pred seboj. Črez malo trenutkov je, s koleni in rokami na tleh, odmetaval mehki sneg, ki je zagrinjal otroka, in slednjič razkril malo postavo, ki je še vedno pritiskala mrtvo jagnje k prsim. Jagnje je vrgel v potok, sedel na tla, odpel svojo veliko suknjo in vzel otroka v naročje. Bila je navidez mrtva. Nobenega znaka življenja ni bilo videti na njenem posinelem, ozkem obrazu ali na zaprtih očeh, ležala je trda in nezavestna na njegovih rokah. Naenkrat se je vse njegovo čuvstvovanje do nje popolnoma izpremenilo. Iz nenaklonjenosti zadnjih par let se mu je razvila nenadna, neizmerna ljubezen do tega navidez mrtvega otroka. Čutil je, da bi v tej strašni zimski noči rad dal svoje lastno življenje, da le zopet oživi te mrtve poteze in ude. Nemočnost, zapuščenost te male izgubljenke, spomin na njeno žalostno usodo je tako močno vplival nanj, da je zajokal kot otrok. In potem je molil, kot ni še nikoli prej, naj ji Bog vrne dušo, katero je poklical k sebi. Napol blazen je tolkel z malimi rokami ob svoje velike dlani, drgnil in ogreval trde ude, dihal v okameneli obraz, ki so ga močile tudi njegove solze. Dolgo časa (v njegovem strahu so se mu zdela leta) se ni prikazalo nobeno znamenje življenja in že mu je hodilo na misel, da leže zraven nje in da ju najdejo skupaj mrtva, naj ne more nihče reči, da ni storil svoje dolžnosti, ko je naenkrat zapazil, da se je drobna roka odmeknila od vročega stekla svetiljke. Podvojil je svoj napor, primeknil svetiljko bliže in razlil njeno blago toploto po malih udih in črez nekaj časa se je umeknila škrlatna barva na licih nežni rdečici. Odprla je oči in trudno vprašala:

"Kdo je to? Ali je to Owen?"

Te besede so ga zadele kot nož. Vedel je, kako se je otrokovo srce, ki ga je sam odbil od sebe, nagibalo njegovemu boljšemu bratu; in sedaj, v prvem trenutku zavesti, se je nehote takoj pojavilo čuvstvo zaupanja.

"Ne. Jaz sem — Donal! Ali me poznaš, Nodlag?"

"Zakaj me tepeš, Donal? Kaj sem ti storila?" Kajti še vedno je drgnil in tolkel drobne roke. Toda ta mala prošnja mu je dela neizrečeno težko.

"Saj te hočem samo segreti, Nodlag. Ali me sedaj poznaš?"

"Poznam te. A kje je Owen? Jaz pojdem z Owenom domov."

Donal ni rekel ničesar. Vzel je svetiljko, dvignil otroka, ga tesno stisnil k sebi, da bi ga toplota oživila, in dejal:

"Okleni se z rokami mojega vratu, Nodlag, in ga ne izpusti. Bog in Njegova blažena Mati naj me okrepčata, da pridem do doma, toda bojim se, da bova jaz in ti ležala, preden se zdani, v mrzli postelji."

Zadnji dogodki, ki so ga tako zelo pretresli, so napeli vse njegove sile, toda sedaj je čutil, da mu zopet naglo pešajo. Začel se je bati, da ne bo zmogel teh gričev in dolgih snežnih polj pred seboj, polnih zametov, ki so vsak trenutek naraščali. In te strašne snežinke, ki so padale tako molče, tako neslišno, tako neusmiljeno, so ga slepile, mu težile pleča in ovirale korak. V njegovem naročju je ležalo breme, ki je postalo še bolj leno in nemočno, ko je Nodlag zopet zaspala. Toda ljubezen, čista, nesebična ljubezen, zlasti ljubezen, ki vzraste iz črne korenine sovraštva, je čudovita reč. Donal je čutil, kakor da ga neka moč naprej potiska in od njega prevzema delo rešitve. In šel je dalje, dalje, dvigal je noge kakor stroj, a vendar varno iskal poti, kajti dobro je poznal ceno bremena, katero je nosil, in čuvstvo časti se je umeknilo močnejšemu nagonu ljubezni. Toda narava je narava, in ko je stegoval naprej prosto roko ter slepo tipal pot pred seboj, delal velike, dolge korake ter se varoval razpok in jam, je opazil, da se mu misli medejo. Boril se je proti temu, pa zaman. Zakričal je iz polnih prsi in zdelo se mu je, da mu glasovi odgovarjajo, toda zbledlo se mu je od mraza, napora in lakote. Bil je na obtožni klopi in sodnik si je del na glavo črno kapo ter se pripravil, da proglasi smrtno obsodbo, ker je umoril Nodlago, kar se dvigne iz zemlje ženska postava, črno oblečena, ter besno mahaje z rokami ustavi sodnika. Tedaj so se mu začele luči sodne dvorane bliskati in švigati pred očmi. Žena se je obrnila k njemu in zakričala: "Donal! Donal! Nodlag! Nodlag!" Nato se je začelo vse vrteti. Čutil je, kako je neko breme padlo z njega, potem se je začelo vse dvigati in potapljati in on sam je v splošnem strahu in polomu padel mrtev na obraz.

XIII. POGLAVJE.

Svatovščina in svarilo.

Luči, ki jih je Donal videl v svojih blodnjah, so bile svetiljke mož, kateri so se po brezuspešnem iskanju po gorah vrnili domov in katere so potem poslali, da najdejo njega; glasovi so bili klici njegovega brata Owena in nlapcev. Ko se je zbudil iz omotice in blodenj, je zapazil, da leži na blazinah na kuhinjski klopi. Ko se mu je začel vračati spomin in se je domislil dogodkov pretekle noči, se je nenadoma obrnil in rekel:

"Nodlag?"

"O hvala Bogu," je dejala mati, ki je pristopila, "zopet si pri sebi."

"Nodlag?" je ponovil nestrpno. "Kje je Nodlag?"

"Vse je dobro. V postelji je, pa ji ni nič hudega."

Donal je obmolknil. Dali so mu nekaj požirkov mleka in žganja. Toda dolgo časa ni mogel jasno spoznati preteklih dogodkov in blodne sanje so ga še vedno nadlegovale.

"Kdo je naju rešil? Kje sva bila?"

"Bila sta prav blizu," mu je odgovorila sestra, "v jarku na koncu cerkvenega polja. Pa kar je, je. Sedaj se moraš poboljšati in postati prav priden dečko, zakaj še nikoli prej nisi bil tako blizu smrti."

"Ali je bilo tako hudo?"

"Pa še kako! Klatil si vse mogoče neumnosti."

"Čutil sem, da se mi je zbledlo, preden sem padel. To so bile čudne reči, prav zelo čudne."

"Bolje bi bilo, da greš sedaj v posteljo," je rekla mati. "Saj je že za vse nas čas, da bi šli."

"Koliko je ura?" je vprašal Donal.

"Ravno štiri. In hlapci morajo že ob petih vstati."

Naslednji dan je bil popolnoma zdrav, samo na hrbtu in na plečih so ga mišice močno bolele. Oče mu ni rekel ničesar, temveč ga je samo gledal s svojimi ostrimi, dobrimi očmi in mu krepko stiskal roko, kar je govorilo več kot vse besede. Mala Nodlag je ležala bolna v sobi. Vsled prehlajenja so se ji lahk ovnela pljuča, in ko je Donal stopil k njej, jo je tresla mrzlica. Toda gledala ga je s svojimi velikimi, svetlimi očmi in molčala. Krepkega moža je ta pogled tako pretresel, da je trepetal. Zavest, da jo je on rešil, je še okrepila veliko ljubezen, ki se mu je nanovo porodila v tej noči in ob onem zametu, kjer jo je našel.

"Jagnje sva izgubila, Nodlag," ji je rekel. "Potok ga je odnesel. Našel sem ga mrtvega v tvojem naročju, ko sem te izkopal iz snega."

"Ali je bilo mrtvo?" je vprašala težko dihaje.

"Da in mrzlo in trdo kot kamen. Toda jaz ti dam drugega, ko se pozdraviš."

"Sedaj te je Donal že v drugič rešil, Nodlag," ji je dejala mati. "Omožiti se boš morala z njim, če ga maraš ali ne."

"Ona neče mene," se je šalil Donal, "temveč Owena. Ni mi hotela verjeti, da sem jo jaz rešil iz snega in potoka."

Velike, svetle otrokove oči so se še vedno upirale vanj. Nato je storila nekaj lepega. Odrinila je preč gorko pijačo, katero ji je ponujala gospa Connors, in prosila Donala, naj ji jo on da. Držal je kozarec ob njenih ustnicah in ona je željno pila. Toda roka mu je trepetala. Ko ji je mati obrisala usta z robcem, je Nodlag pomignila z roko.

"Pripogni se," je rekla mati, "nekaj ti hoče povedati." Veliki mož se je sklonil in Nodlag mu je položila svojo vročo roko krog vratu in ga stisnila tesneje k sebi. On je pritisnil svoje ustnice na njena vroča usta in odšel vun, da se izjoka dodobra.

Ko so sedeli zvečer krog ognja, stari Edmond Connors v sredi, sanjavo upirajoč svoj pogled, kot navadno, v goreča polena, je moral Donal prenesti veliko šale in zbadanja.

"Owen, ti si popolnoma opravil. Zdaj sta Nodlag in Donal zvezana in samega papeža bi bilo treba, da ju razveže."

"Nič ne de," je odgovoril Owen, "menim, da si bomo morali kako drugo izbrati. Bilo bi dosti čudno, če bi do Joanine svatovščine ne mogli iztekniti kakega pripravnega dekleta."

"Tedaj se bo nabralo tukaj sila ljudi," je rekel Donal. "Kam jih neki denemo?"

"Ali niso skednji dovolj veliki za vso župnijo?" je dejal starec. "Toda če ostane tako vreme, sosedje ne pridejo."

"Vkljub temu bodo prišli," je ugovarjal Owen. "Niti sneg, niti toča, niti burja ne bo zadržala fantov in deklet od dobre svatovščine."

"Ampak, Donal," se je vmešala Joan, ki je izkušala odvrniti pogovor od svoje osebe, "kake čudne reči si govoril snoči, ko so te prinesli v hišo?"

"Kake reči?" je vprašal Donal, plašno pogledovaje očeta.

"Nič ne de!" ga je potolažil starec. "Od mraza in napora se ti je zbledlo in sam nisi vedel, kaj govoriš."

"Pripovedoval si in pripovedoval o sodnikih in črnih kapah in ovadnikih in Dalyju in njegovi ženi in Nodlagi. Res čudne je, kako se vse stvari zmešajo v takih sanjah."

"Spominjam se," je rekel Donal previdno, "da se mi je zdelo, ravno preden sem padel, da sem sedel na obtož-

(Nadaljevanje na 7. strani.)

DR. A. MATIACA
Slovenski Osteopatični
ZDRAVNIK
413 Cass Street (nad Crystal teatrom)
JOLIET, ILL.

Je izkušen in licenciran od državne zdravstvene komisije in ima posebne priprave za uspešno zdravljenje kroničnih in zastarelih boleznih z modernimi električnimi sredstvi.

Uradne ure — dnevno 9—12, ob ponedeljkih, sredah, četrtkih in sobotah 2—5 in 7—8; ob nedeljah 10.—12.

The Will County National Bank
of Joliet, Illinois.

Prejema raznovrstne denarne vloge ter pošilja denar na vse dele sveta.

Kapital in preostanek $300,000.00

C. E. WILSON, predsednik.
Dr. J. W. FOLK, podpredsednik
HENRY WEBER, kašir

ZA
Zavarovanje
proti požaru, mala in velika posojila pojdite k
A. SCHOENSTEDT & CO.
203 Woodruff Bldg. Oba tel. 169
Joliet, Ill.

J. C. Adler & Co.
priporoča rojakom svojo
Mesnica
Telefon 101. JOLIET, ILL

JOHN N. W. Phone 348
STEFANICH
::.Slovenska Gostilna:::
vino domače in importirano, fino žganje in diseče smodke.
915 N. Scott St., Joliet, Ill.

Oba telefona 215.
WERDEN BUCK
511-13 Webster Street,
JOLIET, ILL.
Tu dobite najboljši CEMENT, APNO, ZMLET KAMEN, OPEKO, VODOTOČNE ŽLEBOVE, ter vse kar spada v gradivo.
MEHAK IN TRD PREMOG.
Chicago Phone 225.

Oscar J. Stephen
Sobe 201 in 202 Barber Bldg.
JOLIET, ILLINOIS.
JAVNI NOTAR
Kupuje in prodaja zemljišča v mestu in na deželi.
Zavaruje hiše in pohištva proti ognju, nevihti ali drugi poškodbi.
Zavaruje tudi življenje proti nezgodam in boleznim.
Izdeluje vsakovrstna v notarsko stroko spadajoča pisanja.
Govori nemško in angleško.

TROST & KRETZ
— izdelovalci —
HAVANA IN DOMAČIH SMODK
Posebnost so naše
"The U. S." 10c in "Meerschaum" 5c.
Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na:
108 Jefferson Street, JOLIET, ILL.

John Grahek
...Gostilničar...
Točim vedno sveže pivo, fino kalifornijsko vino, dobro žganje in tri najboljše smodke.
Prodajam tudi trdi in mehki premog
TELEFON 7612.
1012 N. Broadway JOLIET, ILL.

Garnsey, Wood & Lennon
ADVOKATI.
Joliet National Bank Bldg.
Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

Mi hocemo tvoj denar ti hočeš naš les
Če boš kupoval od nas, ti bomo vselej postregli z najnižjimi tržnimi cenami. Mi imamo v zalogi vsakovrstnega lesa.
Za stavbo hiš in poslopij mehki in trdi les, lath, cederne stebre, deske, šinglne vsake vrste.
Naš prostor je na Desplaines ulici blizu novega kanala.
Predno kupiš LUMBER, oglasi se pri nas in oglej si našo zalogo! Mi ti bomo zadovoljili in ti prihranili denar.
W. J. LYONS
Naš office in Lumber Yard na voglu DES PLAINES I NCLINTON STS

Metropolitan Drug Store
N. Chicago & Jackson Sts.
Slovanska lekarna
JOHNSONOVI
"BELLADONNA" OBLIZI
ALI OBLIŽI IZ VOLČJE ČREŠNJE SO KOSETNI PRI:
REVMATIZMU, HROMOSTI, BOLESTI v KOLKU, BOLESTIH v ČLENKIH, NEVRALGIJI, PROTINU, OTRPLOSTI MIŠIC, SLABOTNEM KRIŽU, SLABOSTIH v ČLENKIH, PLJUČNIH IN PRSNIH BOLEZNIH, MRAZENJU v ŽIVOTU, VNETJU OPRSNIH MRENIC, PREHLAJENJU, BOLESTIH v LEDJIH, BOLESTIH v KRIŽU, HUDEM KAŠLJU

IZGUBA OKUSA

Kaj je vzrok izgube okusa? Gostoma se primeri, da nepričakovano zgubimo okus in celo dobra hrana nam več ne diši. Zdi se nam, kot da je narava sama ustavila hrano, katere ne more porabljati. Oslabeli prebavni organi ne opravljajo svojega navadnega posla in zato odklanjajo nadaljno hrano. To je dokaz, da isti rabijo okrepčila za nadaljno poslovanje brez truda. Za tako okrepčanje prebavnih organov je najboljše sredstvo znano

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

To vrednostno zdravilo bo najprej očistilo drobje in potem je bo okrepčalo. Izguba okusa bo odstranjena in zopet boste imeli

Zdrav okus, telesno moč in duševno energijo.

Kakor hitro se čutite, da Vam te tri za življenje prepotrebne lastnosti pešajo, začnite rabiti Trinerjevo zdravilno grenko vino in veselo boste iznenadeni po hitrem uspehu. Rabite ga v slučajih:

nemirnosti po jedi,
zabasanosti,
kislini in grenkobi v ustih,
riganju ali metanjem,
napetosti ali driski.

Smete se zanesti, da Vam bo Trinerjevo Zdravilno Grenko Vino res prineslo mir in zadovoljnost ter veselje do življenja.

DOBITE JE V VSEH LEKARNAH. CENA EN DOLAR.

Vsaka družina naj bi imela vedno pri roki dobro zdravilo zoper kašelj. Poskusite TRINER'S COUGH SEDATIVE (Zdravilo zoper kašelj), ki ne vsebuje strupenih tvarin, kakor morphine ali chloroform. Rabite ga zoper kašelj, pljučno bolezen, hripavost in bolezni v grlu, itd. Cena 25c ali 50c. Po pošti 35 ali 60c.

JOSEPH TRINER,
IZDELOVATELJ.
1333-1339 South Ashland Ave. CHICAGO, ILL.

Slovensko Katoliško
Marije
(S. C. M. B. Society of
Ustanovljeno 15. avgusta 1909
PITTSBURGH,

S. K. S. P. 1909

Samostojno Pod. Društvo
Vnebovzete
St. Mary's Assumption)
Organizirano 2. aprila 1910
PENNSYLVANIA.

GLAVNI ODBOR:

Predsednik:.....FRANK ROGINA, 36—48 St., Pittsburgh, Pa.
Podpredsednik:....MATH. MAGLESICH, 3440 Ligonier St., Pittsburgh, Pa.
Tajnik:.....JOSEPH L. BAHORICH, 5148 Dresden Way, Pittsburgh, Pa.
Zapisnikar:.....GAŠPER BERKOPEC, 4927 Plum Alley, Pittsburgh, Pa.
Blagajnik:.....JOHN BALKOVEC, 5145 Carnegie St., Pittsburgh, Pa.

NADZORNI ODBOR:

Joseph Pavlakovich, 54 Low Road, Sharpsburg, Pa.
John Šutej, 5113 Carnegie St., Pittsburgh, Pa.
Frank Mihelich, 4808 Blackberry Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNI ODBOR:

Joseph Jantz, 4502 Buttler St., Pittsburgh, Pa.
Frank Trempuš, 4628 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
Anton Zunich, 1037 Peralto St., N. S. Pittsburgh, Pa.

Bolniški obiskovalec: WILLIAM TOMEC, 4811 Butler St., Pittsburgh, Pa.
Društveno Glasilo je: "AMERIKANSKI SLOVENEC", Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne zadeve se naj pošiljajo na tajnika. Vse pritožbe pa I. porotnika.

Rojaki! Pristopajte v to društvo, katerega cilj je: Pomagati onemoglim. Večja družba — Boljša podpora.

Društveno Geslo: "V slogi je moč."

Učite svojo deco slovensko

moliti in čitati

iz povsod priljubljene knjige, katera se imenuje

KATEKIZEM

KI GA JE SPISAL NAŠ POK. REV. F. S. ŠUSTERŠIČ.

Stane s poštnino vred samo 25c

ZA VEČJA NAROČILA PRIMEREN POPUST.

Pišite ponj na:

Amerikanski Slovenec, Joliet, Illinois

Edini in dolgoletni slovenski in polski pogrebni zavod in konjušnica. Kočije in ambulanci pripravljeni ponoči in podnevi. Najboljša postrežba za krste, ženitve in pogrebe. Najlepše kočije. Cene zmerne. — Ženske slučaje oskrbuje soproga, ki je izkušena v tej stroki. — Tel. So. Chicago 249.

W. WALKOWIAK

Pogrebni Zavod in Konjušnica.

3749 COMMERCIAL AVE. SOUTH CHICAGO, ILLS.

LJUDSKA BANKA

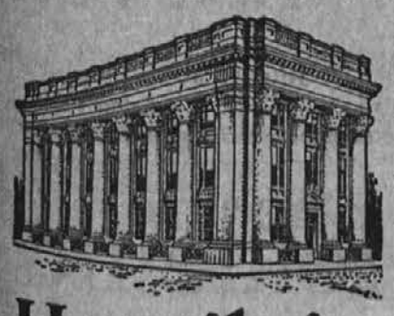

Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu

Hranilnica Vlade Zd. Držav, Poštne Hranilnice in Države Illinois.

Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vložen denar. Pod vladno kontrolo.

3% obresti od vlog. Začnite vlogo z Sl.

First National Bank

PREMOŽENJE NAD $4,500,000.00

430 STRANI OBSEGA **Veliki Slovensko-Angleški Tolmač**

prirejen za slovenski narod na podlagi drugih mojih slovensko-angleških knjig za priučenje ANGLEŠČINE BREZ UČITELJA. Vsebina knjige je: Slov.-Angl. Slovnica, Vsakdanji razgovori, Angleška pisava, Spisovanje pisem, Kako se postane državljan poleg največjega Slov.-Angl. in Angl.-Slov. Slovarja.

Mnogobrojna pohvalna pisma od rojakov širom Amerike dokazujejo, da je to edina knjiga brez katere ne bi smel biti nobeden naseljenec.

Cena knjige v platnu trdo vezane je $2.00, ter se dobi pri:

V. J. KUBELKA, 538 W. 145 St., New York, N. Y.

"DOLINA KRVI".

(Nadaljevanje s 6. strani.)

ni klopi in sodnik si je natikal črno kapo na glavo, kar vstane neka žena, velika vitka žena in ga zaustavi. In potem sem slišal glasove: Donal! Donal! Nodlag! Nodlag! in sem padel."

"To smo te mi klicali," je dejal Owen, "in sam zlomek te je premotil, da si jih tako slišal. Sreča, da nismo vaju zgrešili, kajti bila sta čisto podobna veliki snežni kepi."

"Kako je?" je vprašal starec, trudeč se zasukati pogovor. "Ali meniš, da si vse pripravila za svatovščino, Bess? Koliko galonov žganja si naročila?"

"Trideset," je odgovorila gospodinja, "pa jih moremo še več dobiti."

"In govedina?"

"Je že pripravljena."

"In šunke?"

"So že pripravljene," mu je odgovorila žena nestrpno. "Kaj ne moreš teh reči nam prepustiti in se ne mešati v naše delo. Ali si se ti sam domenil z župnikom?"

"Da, Bog ga blagoslovi, in bilo se je lehko domeniti. Imel bo dvajset porok ta dan in še več jih pride. Toda rekel je, da bo tukaj točno ob treh, tako da bomo imeli celih devet ur veselo svatovščino, preden pride pepelnična sreda."

In so jo tudi imeli — pravo, popolno, hrupno irsko svatovščino. Od severa, juga, vzhoda, zahoda so se zbrali prijatelji, tako malomarni za sneg, ki je elžal zmrzel na tleh, in za zamete, ki so se nakupičili po jarkih in globinah, kakor Kanadec s svojimi konji in sanmi. Tam v daljavi je bila hiša — to noč cilj vse okolice — s svojimi malimi četverokotnimi okni, ki so se veselo svetila od močnega ognja na ognjišču; in tam v daljavi so se jasno odbijale od bele preproge na tleh temne postave gostov, ki so se zbrali, da počaste družino, na kateri ni še nikoli bilo nobene sence sramote ali nečasti. In jedli so in pili in plesali. Pozno ponoči so starejši posedli krog ognja v kuhinji in si pripovedovali povesti, mladina pa je vneto plesala na okrašenem in ovenčanem skednju ob zvokih dud in gosli. Donal je pregovarjal in silil Nodlago, naj zapleše z njim irski reel, kar je zelo vznevoljilo njegovo bodočo nevesto, ki otroka ni gledala posebno prijazno in je že bila napol sklenila, da bo v tistem trenutku, ko ona postane gospodinja na glenanaarskem posestvu, morala sirota in najdenka iz hiše, da si kje drugod poišče strehe. Toda otrokove dobre volje ni motila nobena senca. Nodlag je bila sedaj že popolnoma ozdravela od bolezni in je plesala in plesala z Donalom in Owenom in z Jerryjem. Stari ljudje so zmajevali z glavami in govorili, da so jo vile prinesle in pustile tukaj ter da v tej stvari ni vse tako kakor bi moralo biti.

Slednjič je odbilo dvanajst na starinski kuhinjski uri, ki se je dedovala v družini od roda do roda, in sredi nočne gostije je slovesno nastal post. Nekateri fantje, od pijače malo razgreti, so se hoteli veseliti do jutra in so to opravičevali s starim verzom:

Tridentski cerkveni očetje, naj
dolgo žive,
ker so nam meso zabranili, pijače pa ne.

Toda starejši so bili neizprosni. To je bil dan pepeljenja in ponižanja, prvi dan pokore in v taki važni, slovesni stvari so se morali vsi pokoriti cerkvenim zapovedim. Tako se je razšla v mesečini marčeve noči ta velika množica z mnogimi voščili poročencema, ki sta to slovesno noč začela skupaj nositi breme življenja.

Ko so izpili marsikatero kupico na pot in se začeli poslavljati, je ženin Burke zašepetal Donalu:

"Prižgi si pipo in nas malo spremi!"

Donal ga je ubogal. On in Burke sta bila vedno dobra prijatelja, še preden sta stopila v sorodstvo. Vozove s sorodnicami sta poslala naprej in počasi kadeč šla peš po okorelem snegu.

"Še dosti dobro smo se imeli nocoj," je začel Donal, ki se ni hotel preveč bahati z njihovo razsipno gostoljubnostjo.

"Lepše bi ne moglo biti," je odgovoril Burke. "Naša svatovščina je res presegla vse druge v župniji."

Šel je dalje in molče kadil.

"Upam, da boš lepo ravnal z Joano," je nadaljeval Donal. "Ne baham se, ampak v vsej deželi ga ni boljšega dekleta in pridnejše gospodinje."

"Ali mi ne zaupaš?" ga je vprašal tovariš, malo razžaljen.

"Ah, zlomka, kaj bi ti ne zaupal? Toda mi smo Joano radi imeli in jo bomo pogrešali."

Burke je zopet obmolknil.

"Ti bi mi rad nekaj povedal," ga je nagovoril Donal. "Ali ti morda ni kaj prav, dota ali kaj drugega?"

Spremljevavec ga je krepko sunil.

"Toda nekaj mi imaš povedati," je zavpil Donal. "Na dan z besedo, mož! Česa se bojiš?"

"Ne bojim se zase," je odgovoril Burke, "temveč za vas."

Tedaj se je nenadoma obrnil in ostro vprašal:

"Kako je to dekle, ki ga imate v hiši?"

"Dekle? Katero dekle? Pri nas sta samo Norry in Peggy!"

"Ne mislim teh. Tidve vsi poznamo. Toda kdo je tisto dekletce, ki si z njo plesal nocoj?"

"Plesal sem z marsikatero," je dejal Donal oprezno. "S tvojimi sestrami in s tvojo sestrično Kato Heaphy in z Lucijo Kelly in —"

"Tudi teh ne mislim," je odgovoril Burke. "Menim onega otroka, ki ste ga sprejeli v bišo in ki je potem pri vas vzrastel."

"Ah, Nodlag!" je vzkliknil Donal, kakor bi se bil komaj domislil.

"Da, njo mislim. Kdo je ona? Iz kakega rodu je? Kdo so njeni starši?"

"Vprašaj me kaj lažjega!" se je Donal umikal in ogibal odgovoru.

"Reci mi, Donal Connors, da niste vedeli niti ti, niti tvoj oče, niti tvoja mati, kdo je ta vražja zalega, ki ste jo redili v svoji, nekdaj pošteni hiši?"

"Nocoj si nekoliko globoko pogledal v kozarec, dasi to malokdaj storiš in se kaj takega pripeti tudi sicer poštenemu človeku. Vse, kar ti morem reči je to, da od tiste noči, ko sem jo našel med kravami, nismo ničesar zvedeli, kdo bi bil ta otrok."

Burke je molče šel dalje, dokler nista prispela do kovačnice ravno ob raz potju nad mostom, kjer je Edmond Connors srečal Nodlago in njeno mater. Tu je obstal in poklical vozove, ki so se že bili spustili k mostu v dolino pod njima. Burke je iztegnil roko.

"Vidim, da ničesar ne veš in ne slutiš," je dejal zamolklo, "dasi govore o tem v vsej okolici in tudi tam, kjer bi ti ne slišal rad. Razumeš? Jaz sem sedaj tvoj svak in pripadam k vaši družini. Zato te svarim. Če se dečki prepričajo," pri tem je hripavo zašepetal, previdno se ogledujoč okrog, "da je njihov sum upravičen, tedaj bo na Glenanaaru gorel kres še pred kresnim večerom."

"Kaj pa je vendar?" je vprašal Donal, navidez popolnoma neveden in zelo presenečen. "Kaj sumijo? Ali komu more kaj škodovati taka ubožica kot je Nodlag? Če hočejo razgrajati naj se obrnejo nad Bond Lowea in podobne ljudi —"

"Dobe se še hujši kot Bond Lowe," je dejal Burke pomenljivo. "Izdajavec v hiši je hujši kot sovražnik zunaj."

Odšel je prosto mahaje z rokami ter dohitel vozove svoje neveste in ostale družine.

Donal je za trenutek obstal, ker ga je pretreslo, da se je tako nenadno odkrila skrivnost njegovega očeta. Ko se je potem spomnil, kaj je vse pretrpel pred tremi tedni za Nodlago, ko jo je reševal iz snega, in njene ljubkosti in nemočne zapuščenosti, je zamrmral skozi zobe:

"Zakaj, za zlomka, ne morejo biti pri miru? Vedno se kuha med njimi kaka podlost in lopovstvo. Kaj njim mar, kdo je Nodlag in odkod je prišla? Toda, tako mi —"

"Lepa noč, Donal Connors," se je razlegel veseli glas kovača Redmonda Kaseya, ali kakor so navadno klicali, "Red" Kaseya, deloma da skrajšajo njegovo ime, deloma da označijo njegove zmršene rdeče lase, ki so se vedno zmagovito borili v smrtnem boju s črnimi kovaškimi sajami. Bil je mlad mož in je pred malo leti prevzel delo po smrti svojega očeta. Njegova priletna mati mu j egospodinjila in njegova kovačnica je bila, kot je navada na Irskem, klub in zbirališče novic in zbornica za pol okolice. Tu ob krepki svetlobi močnega ognja, ki ga je razpihoval velikanski meh, in ob godbi zvenečih kladiv in nakovala so se razpravljale vse domače, narodne, politične in cerkvene zadeve — molčal je le kovač sam, ki je rezal in lomil, meril in pribijal, poslušal vse novice, a ničesar govoril. To svatovsko noč je stal, mirno kadeč, pri vratih svoje kovačnice. Bil je do zadnjega trenutka zaposlen, ker je na ostro koval konje, ki so jih veseli svatje prignali in zopet odgnali s svatovščine.

"Lepa noč, Red," je rekel Donal in pristopil. "Hudo mi je bilo, da nisi mogel biti pri nas."

"Meni tudi, pa se ni dalo pomagati. Zgodaj ste se razšli."

"Da. Stari niso dovolili, da bi po polnoči še plesali in se zabavali."

"Saj se boš sam kmalu oženil in tedaj upam, da bomo imeli vso noč."

"Tudi jaz se nadejam," je odgovoril Donal in se odpravljal proti domu.

"Kaj sem že hotel reči?" je rekel Red, kakor bi se bil naenkrat nečesa domislil.

"No, kaj je, Red?"

"To so pravzaprav vaše družinske zadeve in meni bi se ne bilo treba vanje mešati," je jecljal Red in ves zardel v temi. "Pravijo, da tvoja bodoča žena, Donal, ne bo hotela stanovati z Nodlago pod isto streho, in moja stara mati je včasih tako zapuščena—"

"Ti bi jo rad sem spravil, kajne?"

"Da, če bi ne bilo zanjo več prostora na Glenanaaru."

"Dokler bomo mi imeli še skorjo kruha in požirek vode," je izpregovoril Donal slovesno, "bo tudi Nodlag imela svoj prostor pri mizi, pa naj pride v hišo, kdor hoče —"

"O, nisem te hotel žaliti!" je prosil Red.

"Saj me tudi nisi. Sedaj vsaj vem, da bo našla v tebi prijatelja, Red, če se ji vse ponesreči."

"Da, našla ga bo in enkrat ji bom to morda mogel dokazati," je odgovoril Red. "Lahko noč!"

XVI. POGLAVJE.

Polnočen shod.

Polnočni shod se je vršil v starem, sivem gradu, eni izmed štirih mejnih trdnjav, ki so jih sezidali za časa kraljice Elizabete. Grad se je dvigal na majhnem griču, nekdaj najbrže moreni kakega mogočnega ledenika, ki je zdrknil navzdol iz gorskih dolin in valil pred sabo prod kamenja in prsti. Sezidan je bil iz sivega apnenca in "je kljuboval vsem vetrom, ki so veli".

Tu so v preteklih časih taborili bojevniki z železnimi oklepi, ki so branili to jasno, mrzlo noč, ko je vsenaokrog nemo blestel sneg, potomci onih istih upornikov, tako vročekrvni, tako drzni in tako maščevalni kakor njihovi očetje pred tristo leti. Nekateri so sedeli na kamenitih stopnicah, ki so vodile v zgornje prostore gradu, drugi so sloneli ob težkih zidovih, nekaj pa jih je bilo skritih na vrhu, da stražijo pred tujci in sovražniki. Vsi so bili mladi kmetje in delavci. Nekateri so se še sedaj šteli med "Bele može", nekdaj so pa vsi nosili bele srajce. Med njimi sta bila dva sinova Dana Lyncha, katerega je obsodila ista porota, ki je Edmonda Connorsa oprostila. Leta niso nič izpremenila njunih src, dasi sta ju čas in skrb globoko uklonila. Ko se je raznesla strašna vest po vsej okolici, je nanovo zaplapolal ogenj tlečega sovraštva. Tadva mladeniča sta bila tudi bratranca Nane Hegarty, Donalove neveste.

Velikih uvodov niso delali, vsaj z molitvijo niso začenjali zborovanja.

"Možje," je izpregovoril mladi Lynch, "dobro veste, zakaj smo tukaj. Povsod se je razširila vest, da je sedaj v naši sredi seme in zalega peklenskega lopova Dalyja, ki sta jo zapustila oče in mati. In sedaj vas vprašam, kaj naj storimo?"

"Ali smo se zato zbrali?" je vprašal mlad kmet, ki ni bil posebno velik prijatelj Lynchev.

"Da, in ali nimamo dosti vzroka?" je vzkipel Lynch. "Meniš li, da bomo stali s prekrižanimi rokami in gledali ta peklenski zarod med poštenimi ljudmi, ki se niso še z ničemer osramotili, dasi jim je mnogo skrbi trkalo na vrata?"

"Ampak vendar se mi zdi čudno," je odgovoril prejšnji kmet, "da si nas sklical na vojsko zoper otroka, ki ni še nikomur nič hudega storil. Kaj more ona zato, kdo so njeni starši?"

"Tebi je lehko govoriti, Connor Brien," je dejal Lynch, "toda če bi ti vedel, kaj se to pravi zjutraj vstati in si misliti, da tam v Corku Angleži sedaj obešajo tvojega očeta, in sicer, pri svetem Bogu, nedolžnega —"

Tu je ubogega moža začelo dušiti in moral je nehati. Toda to je na njegove poslušavce bolj vplivalo kakor najprepričevalnejša zgovornost.

"Prav imaš, Dan," mu je pritrdil velik, močan mož vstajaje. "Šele tedaj čutimo tuje gorje, kadar pride pred naša lastna vrata."

(Dalje prih.)

NAZNANILO.

Vsem svojim cenjenim znancem in prijateljem naznanjam, da sem se preselil iz svoje gostilne na 209 Indiana St. v svojo gostilno na

1134 N. HICKORY STREET
(vogal Ross St.)

kjer me lahko vsak čas najdete in vam vsak čas postrežem istotako dobro, kakor na prejšnjem prostoru.

John Petric,
gostilničar
1134 N. Hickory St. Joliet, Ill.

Urada telefon Chicago 100
Stanovanja telefon Chicago 3247

JOSIP KLEPEC
JAVNI NOTAR
1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

G. Svetlicich J. Horwath

THE CAPITOL BAR

405 CASS ST., JOLIET, ILL.

Edina slovenska-hrvatska gostilna v osredju mesta.

Kadar se mudite na vogalu N. Chicago in Cass St. vstopite k nam za okrepčila vseh vrst.

DOBRODOŠLI!

Ako hočete streho popraviti po za ma' denar oglasite se pri

HOLPUCH ROOFING CO.

COMPOSITION
FELT and GRAVEL ROOFERS

Asphalt Roofing Over Shingles.
Bell Telephone, Joliet 4213
Office, Room 3, Forgo Building.
Corner Ottawa and VanBuren Streets
JOLIET, ILLINOIS.

Slovencem in Hrvatom

naznanjujemo, da izdelujemo in prodajamo fine cigare:

Lutra 10c

Minikin 5c Mike's Best 5c

Bluth & Kochevar

Chicago, Phone 1689-L
Northwestern Phone 809
1208 N. Scott St. JOLIET, ILL.

Joliet Steam Dye House

Profesional Cleaners and Dyers
STRAKA & CO.
Office and Works, 642-644 Cass
Chicago Phone 4444, N. W. 483.

W. C. MOONEY

PRAVDNIK-ADVOKAT.

4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet.

Ko imate kaj opraviti s sodnijo oglasite se pri meni.

JEDEN AKER ZADOSTUJE.

Ako si morete postaviti skromno hišo na svoje lastne stroške, pripravljen sem vam prodati jeden aker ali več zemlje. Na roko plačate majhno vsoto, ostalo pa na mesečne obroke. Jeden aker zemlje meri 132x330 čevljev, jednako šestim ali sedmim mestnim lotam. Ako si sedaj postavite hišo, si prihranite najemnino kar vam bo v veliko korist na stara leta. Blizo poulične železnice. Za podrobnosti vprašajte

GEORGE WARNER YOUNG,
Woodruff Bldg. Joliet, Ill.

Kadar se mudite na vogalu Ruby and Broadway ne pozabite vstopiti v

MOJO GOSTILNO

kjer boste najbolje postreženi.

Fino pivo, najboljša vina in smodke.

Wm. Metzger

Ruby and Broadway JOLIET

Samo pri meni se dobe patentirana in garantirana sledeča zdravila: za rast in proti spadanju ženskih in moških las, kakor tudi za rast moških brk in brade; za revmatizem kostibolj ali trganje v nogah, rohah in križu, za rane, opekline, bule, ture in kraste, itd. Kateri bi rabil moja zdravila bez uspeha, grrantiram $500. Pišite takoj po cenik. "Koledar" in žepna knjiga od 30 strani vredna 5 dolarjev za vsakega ki jo prebere. Pošljite 6 centov v markah, nakar vam pošljem Koledar in knjižico.

JACOB WAHČIČ
1092 E. 64th St. Cleveland, Ohio.

MICHAEL CONWAY

106 Loughran Bldg.
Cass and Chicago Sts. JOLIET

Posojuje denar na zemljišča.

Insurance vseh vrst.
Surety Bonds.
Steam Ship Agent.
Both Phones 500.

Chicago Phone 788 N. W. Phone 257

James L. McCulloch

MIROVNI SODNIK
IN JAVNI NOTAR.

M. D. POSTELANCZYK,
klerk in tolmač.

317 Jefefrson Street, nasproti Court House, Joliet, Ill.

R. F. KOMPARE

SLOVENSKI PRAVNIK

ADVOKAT

V So. Chicago, Ills.:
Soba 218—9206 Commercial Ave.
Telefon: South Chicago 579.

Chicago tel. 3399. N. W. tel. 1257.

Louis Wise

200 Jackson Street JOLIET, ILL.

gostilničar

VINO, ŽGANJE IN SMODKE.

Sobe v najem in Lunch Room.

KRST NA VIČU.

Humoreska. Spisal B. J.

Gospa svetnica Magdalena Brus je ravno brisala prah v svojem staromodnem salonu, ko se nenadoma odpro vrata in prisopiha v sobo ves poten njen soprog, gospod svetnik Melhior Brus. V debelih kapljah mu je padal znoj s čela. Bil je že prileten mož — okoli petdesetih — majhne, ali dobro rejene postave, a zunaj je vroče letno solnce ravnokar pričelo pripekati. Bila je enajsta ura. Težko je pihal in si pri tem neprenehoma trl z veliko belo žepno ruto mokro lice, na katerem je gospa Magdalena, ko se je iz prvega presenečenja vzdramila, takoj spoznala, da se mu je nekaj osobitega, izrednega, pripetilo. Zakaj bi pač drugače gospod Melhior tako zasopljen pribežal domov ob tej nenavadni uri, on, ki je bil vedno tako točen in vesten v svoji službi! Odkar sta oženjena — a od tega je že petindvajset let — nikoli še ni prišel ob tem času iz urada. Je li torej čudno, če je gospa Magdalena vsa preplašena priskočila k dragemu svojemu Melhioru.

"Kaj pa ti je, Melhior, kaj se ti je pripetilo?"

"Na, beri!" izpregovori in ji poda pismo.

Gospa Magdalena ga hitro pograbi. Čim dalje bere, bolj in bolj je strmela. In kaj je brala?

Dragi moj Melhior!

Včeraj sem dobil sina. Prav povšeči mi je. Tebe, kot starega svojega prijatelja in znanca, s katerim sem preživel že mnogo lepih časov, prosim, da me tudi danes na vsak način počastiš s svojim posetom. Veruj mi, veselo bode, prav veselo! Na vsak način pridi danes popoldne! Pričakujem Te za gotovo. Bode nas več starih znancev skup. Sicer pozdrav in pozdrav in poklon Tvoji milostivi gospej! Tvoj Martin.

Gospa Magdalena je nemo pogledala svojega soproga. Tudi ta je molčal in še vedno otiral glavo in vrat.

"Kaj tacega! O moj Bog! Kdo bi si bil to mislil! Pa na stara leta! O moj Bog! prime se ona za glavo. Kaj tacega! Sina!"

"Da, sina, sina je dobil Martin!" pritrdi gospod Melhior.

"Saj je že več ko petdeset star! Tvoje starosti je! Pa tudi ona ni veliko mlajša!" nadaljevala je gospa Magdalena.

"Hm! Kaj hočemo?" namigne gospod Melhior flegmatično z ramo. "Stvar je sicer nenavadna, pa tudi ni tako čudna, kakor ti misliš. Živemu človeku se na svetu vse lahko pripeti. Zato pa mora biti gotovo prav močno vesel!"

"To je novica, to je novica!" je sklepala gospa Magdalena roke. "Kdo bi to mislil, o moj Bog!" in odide v kuhinjo.

Martin Kolb je bil, kakor smo že čuli dober prijatelj gospoda Melhiora Brusa. Služila sta skupaj v istem uradu že od mladosti. Pred dvema letoma je šel Kolb v pokoj. Saj mu tudi ni bilo treba služiti do kraja, odkar je podedoval po tastu lepo posestvo na Viču, kjer se je tudi nastanil. Gospod Brus se je s svojo ženo večkrat pripeljal v posete k prijatelju in kadar je Kolb sam ali s soprogo prišel v Ljubljano, je bil vedno ljubi gost pri Brusovih.

"Kako so nas iznenadili, kdo bi bil to mislil!" je nadaljevala gospa Magdalena, ko se je povrnila v sobo. "Pa da so vsaj prej kaj omenili, da bi se človek vedel pripraviti!"

"Tak je že Martin! Dolgo gag poznam!" pristavi gospod Melhior. "Ali nič zato! Tako je še boljše!"

"In ti pojdeš danes?" vpraša gospa Magdalena.

"Seveda pojdem, a tudi ti pojdeš, ali ne, Magdalena?"

"Dobro je! Zakaj se pa tudi jaz ne bi razveselila v veseli družbi? Saj tako vedno doma tičim! Sicer imamo danes popoldne sestanek pri gospej tajnici, ali bodem že poročila, zakaj ne morem priti. Kako se bodo tam vse čudile! O ta Martin, Martin, kdo bi si bil to mislil?"

Trebalo se je pripraviti za pot. Dogovorili sta se, da bode gospa Magdalena oblekla zeleno svilnato opravo, katere sicer ni že dve leti imela na sebi. Gospod Melhior pojde v svečani črni obleki. Samo treba za oba kupiti še novih rokavic in za gospoda Melhiora dolgo, moderno kravato.

Tudi praznih rok ne smeta pri h krstu. Dolgo sta ugibala, kaj bi kupila. Naposled sta se vendar dogovorila. On bode kupil majhno zlato verižico, ona pa lepo zibelj, katero bosta takoj seboj pripeljala. Saj je gospa Magdalena že pred leti obljubila gospodu Martinu zibelj, če bo potreba!

Poldan je odzvonilo. Gospod Melhior se je odpočil. Bil je sicer še malo moker, a preoblekel se bode šele po kosilu. Napoti se v mesto. Pri zlatarju kupi zlato verižico, ki bo Martinovemu sinu visela okoli vratu. Bila je dokaj draga, ali kaj za to? Za prijatelevega prvorojenca je treba že kaj boljšega žrtvovati. Tudi zibelj je naročil, prav zalo zibelj z modrimi svilenimi zaveskami, kakor mu je gospa Magdalena naročila.

Ko je kupil še rokavice in kravato, je šel k brivcu, ki ga je lepo ostrigel in obril. Tudi voz je naročil in zapovedal, da ga točno ob treh čaka pred stanovanjem.

Davno je že minula ena ura, ko se je povrnil domov. Bil je utrujen, kakor redkokdaj preje. Doma je našel gospo Margareto, ki je s šiviljo popravljala zeleno svilnato obleko. Šivilja je imela precej opravila. Tukaj se je moralo nekaj prenarediti, tam prišiti nov trak, drugod zopet popustiti šiv, ker se je gospa Magdalena v zadnjih dveh letih precej odebelila. Tudi gospod Melhior je vzel iz omare svojo črno, skoro še novo obleko in jo poslal krojaču, da jo hitro izgladi.

Ob polu treh so bile vse priprave točno dokončane. Vse je bilo v redu. Sedla sta h kosilu. Seveda ni bilo tako, kakor druge, ali kdo naj pri tolikih drugih opravkih to tudi zahteva. Saj je samo danes! Takoj po kosilu odide gospa Magdalena v svojo sobo. Dolgo je trajalo, dokler se je popolnoma uredila. Gospod Melhior se je nestrpljivo sprehajal po velikem salonu in čakal soproge. Tudi voznik je že bil na cesti.

Pred odhodom je še gospa Magdalena poslala kuharico h gospej tajnici prosit oproščenja, ker mora na Vič na krščenje sina gospoda Martina Kolba.

Sedla sta v voz. Potoma sta vzela na voz zibelj ter zdrčala proti Viču po znani široki, a vedno blatni cesti.

* * *

"Oho, kaj pa je to!" vzklikne gospod Martin Kolb, ko priteče pred hišna vrata. "Kaj pa je to?" Iznenadeno je gledal gospo Magdaleno in gospoda Melhiora v prazničnih oblekah in nekako nezaupno ogledoval zibelj na vozu. "Kaj pa vse to?"

Gospod Melhior se nasmehlja.

"Čestitamo, prav od srca čestitamo, gospod Martin," oglasi se gospa Magdalena in pristopi k njemu.

"Kdo bi bil to mislil, ti stara korenina ti," vmeša se gospod Melhior. "Lepo si nas iznenadil. Cela Ljubljana govori o tebi!"

Gospod Martin je debelo gledal.

"Kaj pa vse to pomeni? Jaz vas ne razumem," rekel je v zadregi ter se še bolj začel čuditi, ko je voznik vzel zibelj z voza in jo nesel v hišo.

"Kje pa ga imaš? Pokaži ga no hitro! Veš, da smo radovedni. Vidiš, tudi to-le sem mu prinesel," in gospod Melhior pokaže zlato verižico.

"Kaj se ti meša, Melhior, ali kaj ti je?" osupne Martin. "Čemu si to prinesel?"

"Za tvojega paglavca!"

"Kje si pa to izvedel?"

Gospod Melhior in gospa Magdalena sta se spogledala. Ali se gospod Martin šali, ali kaj?"

"Molči, molči, Martin! Ti si bil vedno šaljivec. Prišla sva k tebi na krst. Pokaži nam svojega sina, ki si ga včeraj dobil! Saj si mi tako pisal."

"Ka-a-aj? Si-ina?" zine Martin.

"Da, sina, in povabil si nas, da te obiščemo!"

"Ti se motiš, Melhior!"

"Res je, res, gospod Martin," vmeša se gospa Magdalena, "tako ste pisali."

Martin ni vedel, kje je. Tudi gospodu Melhioru in gospej Magdaleni je postalo neprijetno. Bila sta skoraj razžaljena. Ali se je gospod Martin le šalil z njima? Nikoli mu ne odpustita!

"In ti si v resnici mislil, da sem dobil sina?"

"Da, za to sva tudi prišla in te-le malenkosti prinesla zanj!"

"Nisi dobro bral! Pisal sem ti, da sem dobil v i n a, a ne sina. Saj veš, da vsako novo kapljico, ki jo dobim, s teboj pokusim. Toda pokaži pismo! Glej ga spaka, pasja noga! Da, jaz sem kriv. V naglosti sem slabo pisal. Ali za to se nikar ne jezi! Pojdimo vino pokusit!"

Še tisti trenotek je izvošček odpeljal zibelj nazaj v mesto, gospod Martin in njegova gospa sta pa dala častno besedo, da ne bosta o tem nikomur nič govorila. A drugo jutro je že šla ta "novica" po vsej Ljubljani, saj jo je gospa tajnica izvedela, in "da je nikomur ne pove."

V uradu pa je nastal nov pregovor. "Gre, kakor gospod svetnik Brus h krstu na Vič!"

— Ne pozabite iti v Grand teater v soboto 19. febr., kjer se bodo predstavljale premične vojne slike. En dolar vreden "šov" za 10c, deca 5c. — Papa. — Adv.

CENIK MOLITVENIH NABOŽNIH, PODUČNIH IN ZABAVNIH KNJIG

katere se dobe v

KNJIGARNI AMER. SLOVENCA, JOLIET, ILLS.

PODUČNE IN ZABAVNE KNJIGE.

Ali Boga Stvarnika res ni treba..25c
Amerika, ali povsod dobro — doma najboljše 20c
Angleščina brez učitelja 40c
Arumugam, sin indijskega kneza. Dogodljaji spreobrnjenega indijskega princa 20c
Babica 50c
Beatin dnevnik 20c
Bahovi huzarji in Iliri 75c
Bajke in povesti 75c
Belgrajski biser. Pov. iz starih dni 20c
Beneška vedeževalka ali prokletstvo in blagoslov 25c
Berač. Povest. — Elizabeta. Črtice 20c
Bitka pri Visu l. 1866.....25c
Bled sedaj in nekdaj 20c
Božja kazen. — Plavec na Savini. —Čudovita zmaga 20c
Boj s prirodo. — Trekova Uršika..20c
Boj in zmaga. Povest.....25c
Bojtek, v drevo vpreženi vitez....20c
Božični darovi. Povesti 20c
Burska vojska 25c
Cvetke zelene in zvenele za mlade in stare 25c
Čas je zlato 25c
Ciganova osveta 25c
Darovana. Povest 25c
Emanek, lovčev sin. — Berač.....20c
Erazem Predjamski. Povest iz petnajstega stoletja 20c
Evstahij. Povest 25c
Feldmaršal grof Radecki 20c
Ferdinand 25c
Frank baron Trenk, vodja hrvatskih pandurov 25c
Godčevski katekizem; Ženitne ali svatbine navade in napitnice....20c
Gozdarjev sin. Povest 20c
Gozdovnik. Povest iz ameriškega življenja, 2 zvezka po.....75c
Grizelda, kmetica in grofica. 20c
Hedvika banditova nevesta. Povest 20c
Hitri računar 40c
Hmeljevo cvetje. — Marijina podoba 25c
Izdajavec. Zgodovinska povest iz turških časov 25c
Izgubljena sreča. Povest 20c
Izidor, pobožni kmet. Povest.....20c
Izza mladih let, pesmi 30c
Jagnje. — Starček z gore.....30c
Jaromil. Češka narodna pravljica..20c
Jozafat, kraljevi sin Indije.....25c
Kanarček, Kresnica. — Kapelica v gozdu 20c
Kirdžali, podonav. povest 50c
Kmetijsko gospodarstvo 75c
Knez Črni Jurij, osvoboditelj Srbije. Zgodov. povest 20c
Kraljičin nečak. Zgodovinska pov..25c
Koliščina in stepe. Povest 20c
Kako naj se pišejo zasebna pisma.50c
Krvna osveta. Povest 20c
Ljubite svoje sovražnike. Povest..20c
Ludevit Hrastar.—Golobček 25c
Ludovik, mladi izseljenec.....25c
Maksimilijan I., cesar mehikanski, 20c
Marija hči polkova, zgod. povest..25c
Marijina otroka. Povest s kavka-
Marjetica. Idila 50c
Maron, krščanski deček.....25c
Materina žrtev 20c
Mati božja dobrega sveta, povest..50c
Mati božja na blejskem jezeru....25c
Matevž Klander—(Spiritus familiaris. Zgodovina motniškega polža. Gregelj Koščenina) 20c
May, Eri. Povest 20c
Mirko Poštenjakovič. Povest.....20c
Mlada mornarja. Povest 25c
Mladi samotar. Povest 20c
Mlinarjev Janez. Slovenski junak ali uplemenitba Teharčanov.....50c
Medvedji lov. — Čukova gostija...40c
Močni baron Ravbar.....20c
Na preriji. Povest 20c
Na divjem zapadu.....50c
Najboljša dedščina.—Leseni križ..25c
Narodne pripovedke v Soških planinah 20c
Naseljenci. Povest 20c
Naselnikova hči, cvetlica pustinje, 20c
Naš Dom 20c
Nedolžnost, preganjana in povelična. Povest 25c
Nikolaj Zrinski 25c
Nekaj iz ruske zgodovine.....20c
Nesrečnica. Povest 20c
Nezgoda na Palavanu. Povest.....20c
Od Leona do Pija 20c
Odgovori na ugovore proti sv. veri 30c
Pavliha v slov. obleki. Smešne pov. 20c
Pavlina 25c
Pesmarica — Slovenska.....50c
Pesmi — Janko Žirovnik.....30c
Pirhi. — Ivan, turški sužen. — Krščanska obitelj 25c
Pisana mati 50c
Pisanice, pesmi za mladino.....50c
Ponižani in razžaljeni 50c
Poduk rojakov ali kažipot v Amer. 40c
Poslednji Mohikanec. Povest.....20c
Postojnska jama 20c
Povodenj 25c
Pauk zaročencem in zakonskim...75c
Praški Judek 20c
Pred nevihto, novela 25c
Preganjanje indijan. misijonarjev..25c
Prešeren in Slovanstvo 50c
Prešernove poezije 75c
Pri Vrbovčevem Grogi. Povest....20c
Pridni Janezek in hudobni Mihec..35c
Prihajač. Povest 50c
Princ Evgenij Savojski, slavni junak in vojskovodja avstrijski. Zgodovinska povest 20c
Prisega huronskega glavarja.....25c
Prvič med Indijanci. Povest.....25c
Prst božji 20c
Rdeča in bela vrtnica 25c
Ribičev sin. Pravljica 20c
Ricmanje, cerkveno vprašanje.....25c
Ročni slov.-angl. in angl.-slov. slovar 75c
Rodbinska sreča 30c
Roparsko življenje. Povest.....20c
Roza Jelodvorska 35c
Rusko-Japonska vojna 50c
S prestola na morišče ali nesrečna kraljeva rodbina. Zgod. povest, 20c

Ako bi slučajno mi ne imeli ene ali druge izmed omenjenih knjig morajo naročitelji počakati par tednov. Ko knjige dospejo, jih pa pošljemo vsakomur. V trgovski zvezi smo z skoro vsemi knjigotržci v stari domovini, za to lahko izpolnimo vsako naročilo v najkrajšem času.

Rojaki in rojakinje širom Amerike! Pristopajte k največjemu slovenskemu podpornemu društvu.

DRUŠTVO SV. DRUŽINE

(The Holy Family Society)

štev. 1 D. S. D., Joliet, Illinois.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod." "Vsi za enega, eden za vse."

Odbor za leto 1916.

Predsednik.....George Stonich.
Podpredsednik.....Stephen Kukar.
Tajnik.....Jos. Klepec.
Zapisnikar.....John Barbich.
Blagajnik.....John Petric.
Reditelj.....Frank Kocjan.

Nadzorniki:

Nicholas J. Vranichar, John N. Pasdertz, Joseph Težak.

To društvo sprejema v svojo sredo rojake in rojakinje iz vseh krajev Amerike, in sicer od 16. do 55. leta starosti brez vsacih ceremonij. Ne glede kje stanujete — najsibo v Jolietu ali v katerem drugem mestu v Ameriki, k našemu društvu lahko pristopite vsi, če se skažete z zdravniškim spričevalom, ne rabite sem priti.

Pri tem društvu ni treba nikakoršnega potnega lista. Greste lahko kamor hočete in kdaj hočete. Samo, da točno plačate mesečnino in takoj, ko se preselite, tajniku naznanite svoj pravi naslov. Mesečnino lahko plačate za eden ali več mesecev vnaprej.

To Društvo izplačuje bolniške podpore $1.00 na vsaki delavni dan za 50c na mesec. Zavarujete se lahko za $500.00 ali za $250.00 pri D. S. D.

Pri tem društvu ni nepotrebnih postav. Edino kar se zahteva je, da vsak ud plača svojo mesečnino. Kazni drugih nepotrebnosti ni nobenih v tem društvu.

Redna seja se vrši vsako zadnjo nedeljo.

Kdor izmed cenj. rojakov in rojakinj želi pristopiti v naše veliko in napredno društvo naj se zglasi pri podpisanem. Če mu ni mogoče osebno priti, naj mi piše za podrobnosti in navodila in pošlje $1.00 (en dolar), ta vsota se potem vračuna za pristopnino, da mu pošljem zdravniški list, pravila in drugo. Če ni kandidat sprejet, razun lastne krivde, mu vrnem vplačani denar.

Pisma naslovite na:

JOS. KLEPEC, JOLIET, ILL.

— Presiče, žive ali očiščene, kupite po nizki ceni v mesnici J. C. Adler Co. Bluff & Exchange Sts., Joliet, Ill. Chicago tel. 101. — Adv.

POZOR! POZOR!

JESENSKE IN ZIMSKE OBLEKE.

Čedne in moderne obleke za odrasle in mladino se dobe pri nas, kakor tudi delamo v popolno zadovoljstvo obleke po meri.

Velika zaloga najmodernejih klobukov in kap vseh velikosti.

Posebno velika zaloga trpežnih čevljev visokih in nizkih za moške, ženske in mladino.

Mi imamo najlepše srajce, kravate, kolare itd. Vse naše blago jamčimo ter povrnemo denar, ako ni v popolno zadovoljnost.

Z vsakim nakupom dajemo 4 odsto vredne znamke ali pa register tikete izvzemši na oblekah delanih po meri

Vaši naklonjenosti se priporoča "Prva Slovanska Trgovina" na severni strani mesta.

Frank Juričič

1001 N. Chicago St. JOLIET, IL.

Rojakom priporočamo sledeče blago.

Kranjski Brinjevec, zaboj (12 steklenic) za $10.50
Kranjski Slivovec, zaboj (12 steklenic) za $10.50
Baraga, zdravilno grenko vino, zaboj (12 steklenic) za.....$5.00
Ravbar Stomach Bitters, zaboj (12 steklenic) za $7.00
Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za $10.50
S. L. C. Monogram, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za $10.00
Cognac Brandy, zaboj (12 steklenic) za $9.00
Holland Gin, zaboj (15 steklenic) za.....$12.00
Rock and Rye, Quarts, zaboj (12 steklenic) za $6.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za $7.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za $6.00
Domače Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po.....75c

Z naročilom je poslati Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenskem jeziku na:

Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

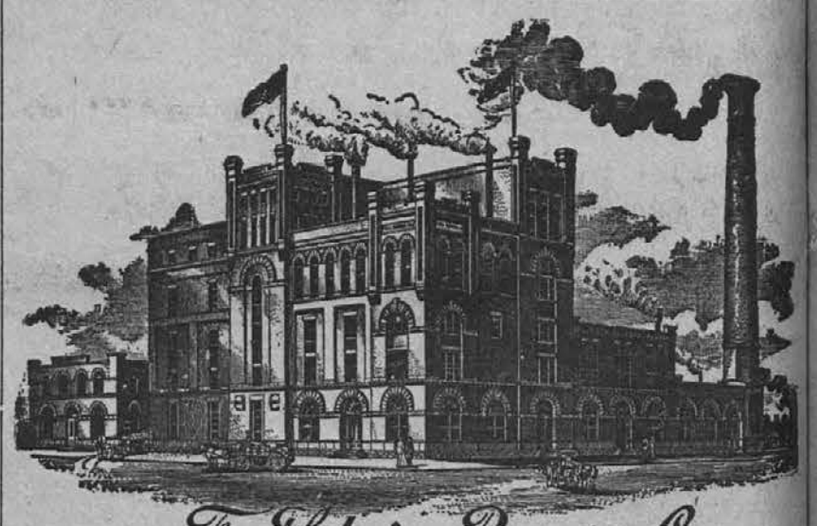

Fred Lehring Brewing Co.

JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts.....Both Telephones 26.....JOLIET, ILLINOIS.

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljše meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

Anton Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in prekajene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v našej mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Street.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113

Luka Pleše

HVATSKO-SLOVENSKA

GOSTILNA

kjer točim najokusnejše pivo, fina domača in importirana žganja in vina, ter prodajem dišeče smodke.

Se vsem priporočam v obilen obisk.

1014 North Chicago St., Joliet, Ills.

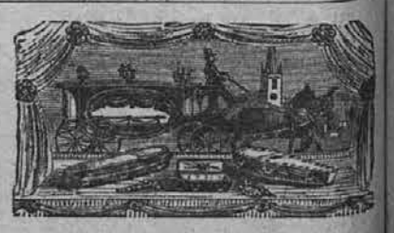

W. H. KEEGAN

POGREBNIK.

Slovenci v La Salle in okolici: Kadar potrebujete pogrebnika se obrnite na to tvrdko in prepričani bodite, da boste najbolje postreženi, ker ta zavod je najboljši ter mnogo cenejši kot drugi.

V slučaju potrebe rešilnega voza (ambulance) pokličite nas po telefonu, ker smo vedno pripravljeni — po dnevi in ponoči.

Vse delo jamčeno.

POSTREŽBA TOČNA VSAK ČAS.

W. H. KEEGAN,

Telefona št. 100 — vsak čas.

Cor. 2nd and Joliet St., La Salle, Ill.

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olja in firnežev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras

Chi. Phone 376. N. W.

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

N. W. telefon 556

Naročite zaboj steklenic

novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405, S. Bluff St., Joliet, Ill.